

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 41^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 75

Το βλέμμα που ταξιδεύει. Σ' ένα ταξίδι που, με όρους πραγματικού χρόνου, διαρκεί τριάντα χρόνια αναζήτησης, καταγραφής και υπέρβασης των ορίων και, με όρους φιλικού χρόνου, σε τριάντα περίπου ώρες συνεχούς προβολής. Στην αρχή, το 1970, ο τόπος εκκίνησης είναι ένα χωριό στα Ζαγόρια της Ηπείρου και η *Αναπαράσταση*, η πρώτη και μάλλον θεμελιώδης ταινία από τις έντεκα μεγάλου μήκους ταινίες που ολοκληρώνουν μια ενότητα έργου. Και το ταξίδι του βλέμματος αρχίζει, σαν μια έξοδος από το περικλειστο αστικό τοπίο προς τους ανοιχτούς ορίζοντες, σαν μια μετακίνηση από το νότο προς το βορρά, για να εξελιχθεί σε μια εξερεύνηση που θα αποκαλύψει σε μας μια αθέατη, απaráστατη, σχεδόν αόρατη «μέσα Ελλάδα» –τη δική μας Ελλάδα. Έτσι γεννιέται μια οδύσσεια του βλέμματος. Από την πρώτη ταινία, την *Αναπαράσταση*, όλα βρίσκονται ήδη εκεί, οι προκείμενες και τα ενδεχόμενα:

η κατάρα του αρχαίου μύθου, η αιώνια επιστροφή, η οικογενειακή τραγωδία των Ατρείδων, η παλιά ενοχή, ο κύκλος του αίματος που ανακαλεί μια μνήμη συλλογική, οι εμφύλιες συγκρούσεις, η μεγάλη πορεία των αγώνων ενός λαού, οι ανοιχτοί ορίζοντες της υπαίθρου, οι κλειστές κοινωνίες της επαρχίας, τα ανομολόγητα μυστικά, η ανυπέρβλητη ανθρωπινή μοναξιά μέσα στην άγρια ομορφιά του τοπίου, τα σύνορα... και το άλλο βλέμμα, ο άλλος τόπος, η άλλη Ελλάδα

του Σωτήρη Ζήκου

και το πέραν αυτής. Το νέο αυτό βλέμμα γίνεται το κέντρο και το όριο ενός σύμπαντος κινηματογραφικού που συνεχώς διευρύνεται με «πλάνα κυκλικά», που πραγματοποιούνται είτε με κυκλωτικά τράβελινγκ, είτε με πανοραμικά, είτε με σύνδετα πλάνα σεκάνας. Έτσι τα όρια, τα σύνορα του χρόνου και του χώρου καταλύονται, η αφήγηση καμπυλώνεται και γίνεται ένας υπερβατικός χωρόχρονος, όπου τα πρόσωπα του έργου μπορούν και συνυπάρχουν με τον εαυτό τους ή άλλα πρόσωπα, που έζησαν σε μία προηγούμενη ή σε μια επόμενη ιστορική φάση, ξαναγεννιούνται στο χτες, ως μορφές σημερινές, κι επιστρέφουν στο αύριο. Στο ίδιο πάντα ταξίδι, που συνεχίζεται...

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Μια ασυνήθιστη κατάσταση

Die innere sicherheit (σελ. 6)

του Κρίστιαν Πέτσολντ (Γερμανία, 2000)

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Με αφορμή τον θάνατο του Wolfgang Grams, ενός γερμανού πολιτικού τρομοκράτη της γενιάς του '70 που σκοτώθηκε πρόσφατα στο Μπαντ Κλάιν, ο σκηνοθέτης Κρίστιαν Πέτσολντ εξετάζει τι απέγιναν τελικά όλα αυτοί οι άνθρωποι κάποτε παρανόμησαν και έκτοτε έζησαν τη ζωή τους σαν φυγάδες.

Χαμένος Παράδεισος (σελ. 8)

του Θανάση Αντωνίου • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Μια ταινία για τη φύση, που χαρίζει τέρψη αλλά κρύβει και πολλούς κινδύνους, τον αγώνα για επιβίωση, αλλά και για τη χαμένη αγάπη, είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Θανάση Αντωνίου, που ο τίτλος της *Χαμένος Παράδεισος* είναι ο κωδικός ενός πειράματος που δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ.

Ερωτομπεξίματα

La confusion des genres (σελ. 6)

του Ιλάν Ντιράν Κοέν (Γαλλία, 2000) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ένας άνδρας αγαπάει μια γυναίκα. Μπορεί όμως ν' αγαπάει κι έναν άνδρα; Ο μυθιστοριογράφος και σκηνοθέτης Ντιράν Κοέν μας «σπρώχνει» σε μια περίπλοκη ερωτική ιστορία όπου δεν υπάρχουν στερεότυπα και δοσμένα –κατά παραγγελία– συναισθήματα.

Ένας κι ένας (σελ. 8)

του Νίκου Ζαπατίνα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Μετά από χρόνια απουσίας, ο σεναριογράφος, συνθέτης, παραγωγός και σκηνοθέτης Νίκος Ζαπατίνας επανεμφανίζεται στη μεγάλη οθόνη και στο Φεστιβάλ με μια «φευγάτη» ταινία δρόμου, που θυμίζει παλιές καλές στιγμές της αθάνατης ελληνικής κωμωδίας.

“ Η διαπίστωσή μου έπειτα από τόσα χρόνια είναι πως ο κάθε σκηνοθέτης κάνει μία ταινία... Μία ταινία έχει κάνει ο Χίτσκοκ, μία ο Γκοντάρ. Μία ταινία έχω κάνει κι εγώ. Και δεν μπορεί να είναι αλλιώς, μιάς και ο τρόπος γραφής δεν υπαγορεύεται, είσαι εσύ ο ίδιος. ”

Θόδωρος Αγγελόπουλος

ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

5 Η... γιαγιά της Νουβέλ Βαγκ, Ανιές Βαρντό, μιλά για τον τρόπο που συλλέγει από τον δρόμο τις εικόνες της

6 Μια ασυνήθιστη κατάσταση και Ερωτομπεξίματα, οι σημερινές ταινίες στο Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα

7 Εισβολή του Χούγκο Σαντιάγκο και Η γυναίκα είναι η καταστροφή του άντρα του Αρτούρο Ρισοτίν στις Ειδικές Προβολές

8 Χαμένος Παράδεισος και Ένας κι ένας στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου 2000

13 Δύο ντοκιμαντέρ και Η αγάπη είναι ελέφαντας στις υπόλοιπες ελληνικές ταινίες της ημέρας και η Αναπαράσταση η πρώτη ταινία του αφιερώματος στον Θόδωρο Αγγελόπουλο

14-15 Βίαια πόθη και ακραίοι έρωτες στους Νέους Ορίζοντες και δύο γυναικείες παρουσίες: Κίρα Μιστρογιάννη και Λιβ Ούλμαν

16-17 O Dejan Adamovic από την Κροατία και ο Petr Lutsik από τη Ρωσία μιλούν για τις ταινίες τους

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

**Ο Πρωθυπουργός τίμησε το 41ο Φεστιβάλ.
Δική σου από σήμερα η νιορτή, γενναίε θεατή.**

• Η παράσταση, η ταινία μικράς διάρκειας που ονομάζεται Φεστιβάλ, αρχίζει. Όλοι είναι εδώ. Ο κ. Σημίτης, ο πρωθυπουργός μετά της κομπής συζύγου του, ο αρμόδιος-υπουργός πολιτισμού, κυβερνητικό κλιμάκιο, Τσοχατζόπουλος, Βενιζέλος, Ρέππας, Σκανδαλίδης, Παπαντωνίου... όχι, δεν ήρθε αυτός, Παπαϊωάννου ήθελε να πω, αν και δεν παίρνω όρκο, κ.ά., γραμματείς, σεκιουριτάδες, άνδρες ασφαλείας, όλες οι Μαρίες με τα καλά τους, η Ελένη(τσα), η Ιωάννα, η Χαρά, η Αταλάντη, η Φρεσκαδίτσα, η Γεωργία, ο Μιχάλης από την Κύπρο, οι φωτογράφοι, ο Μισέλ, ο Μπακό, ο Τεό, ο Αντώνης, οι κάμερες της τηλεόρασης, ο Κρίτνας και η Μίνα -καθυστερημένοι-, ο Βούγιας, ο Δήμαρχος Παπαγεωργόπουλος, η θεία μου η Πολυξένη, ο Τόνι Γκάτλιφ, ο νέος πρόεδρος των ελλήνων σκηνοθετών Χάρης Παπαδόπουλος, τα κορίτσια των βραβείων κοινού -χωρίς τις φουφούλες που θα φορούσαν, ο Λιναράς που περίμενε την Ελένη, ο Αλέξης, ο Κεχαγιιάς, ο Στράτος, ο μάγειρας, ο κλέφτης, η γυναίκα του και ο εραστής της, εγώ βέβαια -ωσεί απών, ο Ζήκος, η νύχτα, διάφοροι άσχετοι που επισκέπτονται κυρίως την τελετή έναρξης και απονομής και οπωσδήποτε τα πάρτυ που ακολουθούν, μόνο οι ευτυχισμένοι ταιγγάνοι-που-πεθαίνουν-από-αγάπη έλειπαν... δεν βαριέσαι, έτσι κι αλλιώς η παράσταση αρχίζει και χωρίς αυτούς.

• Νάμαστε λοιπόν όλοι εδώ και από αύριο αρχίζει το διαγωνιστικό. Πέρσι τον Χρυσό Αλέξανδρο πήρε η ταινία *Δημόσια Λουτρά* από την Κίνα, πρόπερσι η ταινία *Ψάρια τον Αύγουστο* από την Ιαπωνία. Στοιχημα (από τώρα) ότι φέτος θα την πάρει η ταινία *Αξέχαστοι* του Μακότο Σιντζάκι, καθότι από την Ιαπωνία ή το πολύ πολύ η ταινία *Το τέλος του αιώνα* από τη Νότια Κορέα ή η ταινία *Τη μέρα που έγινα γυναίκα* από το Ιράν, που προέρχονται όλες από την Ασία.

• Ας τα αφήσουμε όμως τα λόγια. Η ταινία έχει ήδη αρχίσει.

• Μακρινή εικόνα. Εξωτερικοί χώροι προβλήτας λιμανιού. Ημέρα 1η. Υποπη ησυχία. Υπάλληλοι με ταμπελίτσες "Festival Staff", ενσωματωμένοι στο μουντό τοπίο, αθόρυβα, σαν ακούραστες μελισσοούλες προσπαθούν να οργανώσουν το "σκηνοτικό", να μοιράσουν τους "ρόλους". Δείχνουν να γνωρίζουν τι κάνουν. Έξάλλου, δεν έχουν

Ποιά κυρία φοράει κάτι σε Σανέλ; Μαρίας; Η Δάφνη, νιών του Τεό. Είναι η Δάφνη! μαζεμένοι όλοι στο τμήμα: "Making of ... (Angelopoulos)". Θα είναι ενδιαφέρον να δούμε τους "δρόμους" που ακολουθεί ο τελευταίος μοντερνιστής σκηνοθέτης για να θέσει τους όρους του δικού του παιχνιδιού και της δικής του γλώσσας, τους όρους, δηλαδή, που τον έχουν καταξιώσει διεθνώς. Άραγε, το τελετουργικό αυτό να ακολουθεί τους

Κατάληψη σκηνής: Κάτω οι επίσημοι, πάνω οι φωτογράφοι. Θυμίζεις το 1977 στην ΕΜΣ...

αλλάξει και πολλά απ' την προηγούμενη φορά. Το σύνθημα που επικρατεί είναι ένα: Η επιτυχία είναι η καλύτερη εκδίκηση. Δείχνουν σίγουροι για την επιτυχία. Αυτά γίναν χτες το πρωί.

• Εσωτερικό. Αποθήκη Γ. Το τελετουργικό της προετοιμασίας συνεχίζεται και στο εσωτερικό. Κανείς δεν ασχολείται να τα καταγράψει αυτά. Πολλοί, όμως έχουν ασχοληθεί να κατα-

ρυθμούς των ταινιών του; Ίδωμεν.

• Αλλαγή σκηνής. Πανοραμική: η προβλήτα ήταν πολύ όμορφη την νύχτα με τις φωτισμένες αποθήκες και το μπαλόνι που υψώνεται στον ουρανό. Το χθεσινό βράδυ όταν όλα τα βλέμματα ήταν στραμμένα στο Ολύμπιον και οι αίθουσες στο λιμάνι είχαν περιορισμένη κίνηση μπορούσες να απολαύσεις πραγματικά μια όμορφη εικόνα.

• Στο μυαλό του ήρωα τότε εισβάλλει η εξής εικόνα (φωνή off): "Θυμάμαι πάντα τον τρόπο με τον οποίο στεκό-

ταν δίπλα στο μπαρ του *caffe Centrale* στο Santarcangelo, αφοσιωμένος στο φλιτζάνι του καφέ. Μικρές γουλιές, με μια αιωνιότητα απόσταση η μία από την άλλη. "Εσείς πίνετε τον καφέ", μου λέει ο Θόδωρος (σ.σ. εννοεί τον Τεό Αγγελόπουλο) για να δικαιολογήσει το μακρύ τελετουργικό, "εγώ τον απολαμβάνω". Εγώ όμως αισθάνομαι ότι εκείνος ταξιδεύει στα μονοπάτια των σκέψεών του." Τονίνο Γκουέρα - Μάιος 1996, (απ' το βιβλίο: 10 3/4 "Εκδόσεις Αιγόκερως").

• Ήταν όμως ήδη αργά για τέτοιες σκέψεις. Τα γεγονότα δεν μπορούσαν να περιμένουν. Έτσι κι εγώ σαν καλός υπάλληλος έπρεπε να τρέξω στην καρδιά των γεγονότων. Η Τελετή Έναρξης ήταν αυτή για το οποίο ζούσαν όλοι. Οι κοπέλες βάλαν τα επισημα ντεκολτέ τους και παραταγμένες στη σειρά μας προϋπαντούσαν στην αίθουσα. Ήταν κι αυτό μια παρηγοριά, μετά την αναμονή στην ουρά με τους προσκεκλημένους που περιμέναμε να μπουν.

• Αλλαγή πλάνου. Η κάμερα στο χέρι για να δώσει την απαραίτητη ένταση. Πλήθος από κάμερες, φωτογράφους, φλας, μικρόφωνα και δημοσιογράφους μαζεμένοι, πανέτοιμοι για να καλύψουν το σημαντικό γεγονός της Τελετής Έναρξης. Η κάμερα ξαφνικά σταθεροποιείται για να δώσει την απαραίτητη σοβαρότητα: το γεγονός της ημέρας, τελέστηκε παρουσία του Πρωθυπουργού της χώρας και την

έναρξη έκανε ο Υπουργός Πολιτισμού. Οι υπάλληλοι τώρα φορούσαν τα καλά τους. Ήταν όλοι πολύ όμορφοι. Ελάχιστα όμως είδαν τους αξιωματούχους της Κυβέρνησης, μιας και οι τελευταίοι παρακολούθησαν την τελετή και την ταινία από τον εξώστη, προφανώς για λόγους ασφαλείας.

• Κοντινό στο πρόσωπο του Υπουργού. Μεταξύ των άλλων ανακοινώνει ότι σύντομα σε συνεργασία με τον κ. Αγγελόπουλο θα δημιουργηθεί Ανωτάτη Σχολή Κινηματογράφου οδηγώντας την αίθουσα να ξεσπάσει σε ζωηρά χειροκροτήματα. Αυτή ήταν η κορυφαία στιγμή της βραδιάς. Όλα τα υπήκοιτα ακολούθησαν το "γράμμα του πρωτοκόλου".

• Μετά όλοι βρέθηκαν σε δίλημμα. Να δούμε, άραγε, και την ταινία;

• Το τι ακολούθησε μετά το τέλος της ταινίας δεν είναι δυνατό να καταγραφεί μιας και το φύλλο έκλεισε πριν συμβεί ό,τι τέλος πάντων συνέβη. Έτσι τελειώνει η μέρα που ήταν αφιερωμένη στα απαραίτητα τυπικά μιας διοργάνωσης. Μια μέρα δηλαδή που όλα τα βλέμματα ήταν απασχολημένα με τις επίσημες τελετές και τους πολιτικούς. Ελάχιστα ήταν αυτοί που είδαν και κάποια ταινία. Από σήμερα ας στραφούμε και στους δημιουργούς.

• Αύριο έρχεται ο Χάρβεϊ Καϊτέλ και φεύγει μεθάριο. Θα τον προλάβω;

• Σκοτάδι στην οθόνη. Μακρινός ήχος τακουινών που χτυπούν στο καλντερίμι της προβλήτας...

Στέργιος Ζορμπά
asterios_z@hotmail.co

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	CINE PROVLITA 1	CINE PROVLITA 2	CINE PROVLITA 3	CINE PROVLITA 4	VAKOURA
15:30 International Competition MIA AZYNHΘIΣTH KATASTAZH DIE INNERE SICHERHEIT, 106' CHRISTIAN PETZOLD Germany, 2000 O.V. German • English subtitles 18:00 Greek Film Festival XAMENOS PARADEISOS CHAMENOS PARADISOS, 87' THANASSIS ANTONIOU Greece, 2000 O.V. Greek 20:30 International Competition EPOTOMΠIAEIMATA LA CONFUSION DES GENRES, 94' ILAN DURAN COHEN France, 2000 O.V. French • English subtitles 23:00 Greek Film Festival ENAS KI ENAS ENAS KI ENAS, 93' NIKOS ZAPATINAS Greece, 2000 O.V. Greek	13:00 N.H. Explorations KRAMPAK KRAMPAK, 90' CESC GAY Spain, 2000 O.V. Spanish • French subtitles 15:00 N.H. Produced by Paulo Branco TO GRAMMA LA LETTRE, 107' MANOEL DE OLIVEIRA Portugal/France/Spain, 1999 O.V. French • English subtitles 17:30 N.H. Main Programme O KYKΛOS DAYEREH, 90' JAFAR PANAH Iran/Italy, 2000 O.V. Farsi • Greek subtitles 20:00 N.H. EXPLORATIONS 101 PEIKIABIK 101 REYKJAVIK, 92' BALASAR KORMAKUR Iceland, 2000 O.V. Icelandic • English subtitles 22:30 N.H. Explorations KRAMPAK KRAMPAK, 90' CESC GAY Spain, 2000 O.V. Spanish • French subtitles	15:00 Balkan Survey AKTISTPI STON OYPANO NEBESKA UDICA, 93' LJUBISA SAMARDZIC Yugoslavia/Italy, 1999/2000 O.V. Serbian • English subtitles 17:30 New Russian Cinema OKPAINA OKPAINA, 95' PETR LUTSIK Russia, 1999 O.V. Russian • English subtitles 20:00 Balkan Survey STHNI ALAN ΠΛΕΥΡΑ DINCOLO, 16' HANNO HOFFER Romania, 1999 O.V. Romanian • English subtitles Balkan Survey KATALABES ΦΙΛΕ ΜΟΥ: JE LI JASNO PRIJATELJU?, 94' DEJAN ACIMOVIC Croatia, 2000 O.V. Croatian • English subtitles 22:30 New Russian Cinema AFATH LIUBOV, 105' VALERI TODOROVSKI Russia, 1991 O.V. Russian • English subtitles	13:00 N.H. Night Times NOIKOKYPIO ANO KATO GOOD HOUSEKEEPING, 91' FRANK NOVAK USA, 1999 O.V. English 15:30 N.H. Austrian Cinema H EENH DIE FREMDE, 98' GOTZ SPIELMANN Austria, 2000 O.V. German • English subtitles 18:00 N.H. Main Programme O POTAMOS SYOZOY REKA SUZHOU, 83' LOU YE China/Germany, 2000 O.V. Mandarin • English subtitles 20:30 N.H. Main Programme ANITIA TROLOSA, 155' LIV ULLMANN Sweden, 2000 O.V. Swedish • English subtitles 23:00 N.H. New French Cinema ΣΧΕΔΟΝ ΤΙΝΟΤΑ PRESQUE RIEN, 98' SEBASTIEN LIPSHITZ France, 2000 O.V. French	15:00 Skolimowski PHIZAS, NTAMA, BALEΣ KONIG, DAME, BUBE, 87' JERZY SKOLIMOWSKI Germany/USA, 1972 O.V. German 17:00 Skolimowski TO ΠΛOIO TON ΠΑΠΑΝΟΜΩΝ THE LIGHTSHIP, 88' JERZY SKOLIMOWSKI USA, 1985 O.V. English • French subtitles 19:00 Ripstein H ΓYNAIKA EINAI H KATACTPOFH TOY ANΔPA LA PERDICON DE LOS HOMBRES, 106' ARTURO RIPSTEIN Mexico/Spain, 2000 O.V. Spanish • French subtitles 21:00 Angelopoulos ANAPAPASTAZH ANAPAPASTASI, 110' Greece, 1970 O.V. Greek 23:00 Skolimowski H EΠITYXIA EINAI H KALYTEPH EKΔIKHSH SUCCESS IS THE BEST REVENGE, 91' UK/France, 1984 O.V. English • French subtitles	15:00 Greek Film Festival M' APEZOYN OI KAPΔIEΣ SAN TH ΔIKH MOY -MAPKOS BAMBAPAPHS M' ARESOUN I KARDIES SAN TI DIKI MOY- MARKOS VAMVAKARIS (doc), 68' YIOGOS ZERVAS Greece, 1999-2000 O.V. Greek EIDAN TA MATIA MAS ΠIOPTES IDAN TA MATIA MAS VOYLES (doc), 77' STELIOS CHARALAMBOPOULOS Greece, 1999-2000 O.V. Greek 17:30 Special screenings VENGO, 90' TONY GATLIF France, 2000 O.V. Spanish • Greek subtitles 20:00 Special screenings EIBOΛH INVASION, 128' HUGO SANTIAGO Argentina, 1969 O.V. Spanish • French subtitles 22:30 International Competition MIA AZYNHΘIΣTH KATASTAZH DIE INNERE SICHERHEIT, 106' CHRISTIAN PETZOLD Germany, 2000 O.V. German • English subtitles	17:00 New Russian Cinema TZEPKPOINT BLOCKPOST, 85' ALEXANDER ROGOSHKIN Russia, 1998 O.V. Russian • English subtitles 19:00 Greek Film Festival H AGAPH EINAI ELEΦANTAS I AGAPI INE ELEFANTAS, 90' STRATOS TZITIS Greece, 2000 O.V. Greek 21:00 Skolimowski H KPAYTH ΠOY ΣKOTΩNEI THE SHOUT, 86' UK, 1978 O.V. English • Greek subtitles 23:00 KEITEL H ΔYNAMH THΣ ΣAPKAZ BAD TIMING, 92' NICOLAS ROEG Great Britain, 1980 O.V. English • Greek subtitles

Πρόσκληση στο κοινό
για μια συνάντηση με τους δημιουργούς
στις Συνεντεύξεις Τύπου

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
11:00 Samuel Haus από την ταινία <i>Τσατζίκι</i> της παιδικής προβολής των Νέων Οριζόντων	10:00 Θόδωρος Αγγελόπουλος
11:30 Liron Levo ηθοποιός της ταινίας <i>Κιπούρ</i> του Άμος Γκιτάι	11:00 Νίκος Ζαπατίνας σκηνοθέτης της ταινίας <i>Ένας κι ένας</i> Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συγγραφέας Βασίλης Μπούτος
12:00 Tony Gatlif σκηνοθέτης της ταινίας <i>Vengo</i>	11:30 Ilan Duran Cohen σκηνοθέτης της ταινίας <i>La confusion des genres</i> του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο σκηνοθέτης Χρήστος Δήμας
13:00 Ventura Pons σκηνοθέτης της ταινίας <i>Morir (o no)</i> των Νέων Οριζόντων	12:00 Ελένη Καραϊνδρου
13:20 Baltasar Kormakur σκηνοθέτης της ταινίας <i>101 Reykjavik</i> των Νέων Οριζόντων	13:00 Gotz Spielman σκηνοθέτης της ταινίας <i>The strangers</i> των Νέων Οριζόντων
	Ether Gronenberg σκηνοθέτης της ταινίας <i>Alaska.de</i> των Νέων Οριζόντων
	13:40 Θανάσης Αντωνίου σκηνοθέτης της ταινίας <i>Χαμένος παράδεισος</i> Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συγγραφέας Άρης Σφακιανάκης
	14:00 Christian Petzold σκηνοθέτης της ταινίας <i>Die innere sicherheit</i> του Διεθνούς Διαγωνιστικού
	14:20 Dejan Asimovic σκηνοθέτης της ταινίας <i>Is it clear, my friend?</i> του «Ματιές στα Βαλκάνια»

Οι συνεντεύξεις τύπου πραγματοποιούνται μια μέρα μετά τη δημόσια προβολή των ταινιών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι σκηνοθέτες ή άλλοι συντελεστές των ταινιών δε θα βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη τις αντίστοιχες ημερομηνίες.

Οι συνεντεύξεις τύπου είναι ανοικτές στο κοινό.

Μετά από κάθε επίσημη προβολή των ταινιών θα ακολουθεί στην αίθουσα σύντομη συζήτηση με το κοινό.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
Dewar's®
FINEST SCOTCH WHISKY
ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | Γ' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ				
1. Μια ασυνήθιστη κατάσταση				
2. Ερωτομπλεξίματα				
3. Αξέχαστοι				
4. Κλειστοί δρόμοι				
5. Τη μέρα που έγινα γυναίκα				
6. Το τελευταίο καταφύγιο				
7. Τέλος αιώνα				
8. Χαμένοι δολοφόνοι				
9. Τζορτζ Ουάσινγκτον				
10. Περιμένοντας τον Μεσσία				
11. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος				
12. Εφήμερη πόλη				
13. Το κεφάλι γυρίζει				
14. Η διαρκής αναχώρηση της Petra Going				
15. Μοναχικοί τύποι				
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000				
1. Χαμένος παράδεισος				
2. Ένας κι ένας				
3. 17 στα 18				
4. 2000 + 1 στιγμές				
5. Το φως που σβήνει				
6. Αγέλαστος πέτρα				
7. Φτηνά τσιγάρα				
8. Το σπίτι του Κάιν				
9. Κανείς δε χάνει σ' όλα				
10. Πάμπωχοι Α.Ε.				
11. Η εποχή των ασεβών				
12. Το μήλο της έριδος				
13. Η βασίλισσα μαϊμού				

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού.

Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α / PROVLITA (PIER) Α

1. Είσοδος πεζών

2. ΑΠΟΘΗΚΗ 1
Σινε Προβλήτα 1, Σινε Προβλήτα 2
Δημοσιογραφικές προβολές
Εκδοτήρια εισιτηρίων

3. ΑΠΟΘΗΚΗ Α
Διακίνηση ταινιών
Αίθουσα προβολής Video

4. ΑΠΟΘΗΚΗ Δ
Σινε Προβλήτα 3, Σινε Προβλήτα 4
Εκδόσεις
Εκδοτήρια εισιτηρίων

5. ΑΠΟΘΗΚΗ Γ
Διοίκηση / Διευθυντής
Γραφείο Νέων Οριζόντων
Συντονισμός Διεθνούς Προγράμματος & Ξένος Τύπος
Ελληνικό Πρόγραμμα
Γραφείο Τύπου / Αίθουσα Τύπου / Αίθουσα Συνεντεύξεων Τύπου
Πληροφορίες
Βιβλιοπωλείο
Περίπτερο εκθετών
Εστιατόριο - Καφέ - Μπαρ

6. ΑΠΟΘΗΚΗ Β
Φιλοξενία / Δημοσιεύς Σχέσεις
Εκδόσεις

7. ΟΛΥΜΠΙΟΝ & ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
1. Pedestrian entrance

2. WAREHOUSE 1
Cine Provlita 1, Cine Provlita 2
Press screenings
Ticket offices

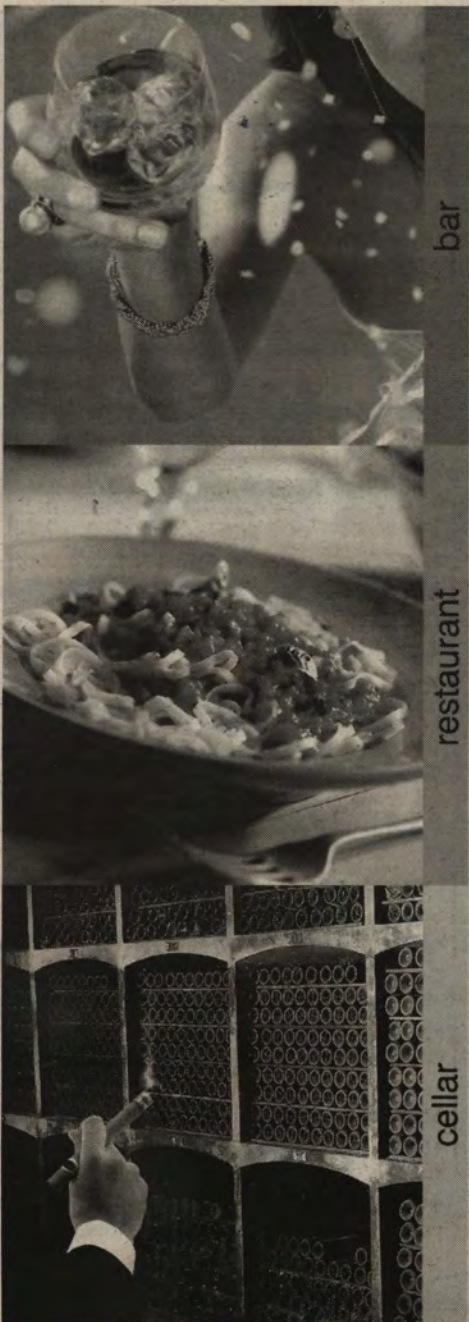
3. WAREHOUSE A
Film traffic
Video room

4. WAREHOUSE D
Cine Provlita 3, Cine Provlita 4
Exhibitions
Ticket offices

5. WAREHOUSE C
Administration / Director
New Horizons
International Programme Coordination & Foreign Press
Greek Programme
Press Office / Press Room / Press Conference Hall
Information
Bookshop
Exhibitors' stands
Restaurant - Coffee Shop - Bar

6. WAREHOUSE B
Guest Service / Public Relations
Exhibitions

7. OLYMPION & PAVLOS ZANNAS CINEMAS

bar

restaurant

cellar

17 ΧΝΕΛΟΙΝΟ
BAR | RESTAURANT | CELLAR

ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 133
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 853.330

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

MERLOT

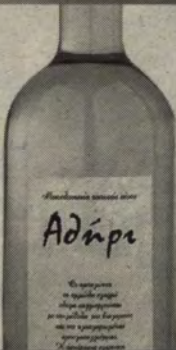
Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος ερυθρός
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφυρό χρώμα,
μπονκέτο με αρώματα
μικρών κόκκινων φρούτων
σε πιπεράτο φόντο
και βελούδινη γεύση.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρουτώδες άρωμα,
απαλή και δροσερή γεύση.

Ενάγγελος Ιωάννης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ ΝΟΥΒΕΛ ΒΑΓΚ

Σταχυολογώ εντυπώσεις, εκτός θέματος εικόνες και σουβενίρ. Βλέπω τον χρόνο που κυλά και τις επιπτώσεις που έχει επάνω μου.

Agnès Varda

Πώς κάνετε το πέρασμα από το ντοκιμαντέρ στη μυθοπλασία;

Είναι μια ανάγκη. Την προηγούμενη χρονιά δεν είχα πολλές ιδέες για να κάνω μια ταινία μυθοπλασίας. Κάνω ταινίες μονάχα όταν είμαι πραγματικά συνεπαρμένη με κάτι. Δεν είχα πολλά κίνητρα. Είπα στον εαυτό μου αφού είναι έτσι θα βγώ στο δρόμο. Αν ενοχλήσαι στο σπίτι σου πηγαίνεις σ' ένα καφέ. Είναι κάπως έτσι. Αν ενοχλούμαι στο σπίτι μου να γράφω μόνη, βγαίνω στον δρόμο, ακούω, βλέπω και παρατηρώ. Μετά όλο και περισσότερο έχω όρεξη, όπως το νερό πέφτει με γρηγορότερη ταχύτητα από την τουλούμπα όσο τρομπάρουμε. Όταν ξεκινάς να βρίσκεις το θέμα σου θέλεις να βρεις κι άλλα. Τελικά παθιάζομαι από το θέμα, πιστεύω πως είναι μια ταινία με πάθος, ακόμη κι αν είναι πολύ ήρεμη και ξεκάθαρη.

Μπορείτε να μιλήσετε για τη σχέση σας με τη Nouvelle vague;

Είναι δύσκολο δεν είναι ότι δεν θέλω να μιλήσω. Η Nouvelle vague είναι όνομα το οποίο δόθηκε μερικά χρόνια μετά από τους δημοσιογράφους για να χαρακτηρίσει την ανακαίνιση του γαλλικού κινηματογράφου. Τα υποτιθέμενα μέλη της ομάδας ήταν άνθρωποι πολύ αποστασιοποιημένοι πολύ διαφορετικοί, δεν υπήρχε μια ομάδα με μια πολιτική και μια ηθική ξεχωριστή. Ο σινεφίλ κόσμος των cahiers du cinéma αγαπούσαν τον αμερικάνικο κινηματογράφο και ήταν λίγο-πολύ δεξιοί. Ο Marker, ο Resnais ή εγώ δεν είχαμε καμία σχέση. Έτσι δεν μπορούμε να μπερδεύουμε τα πάντα, είναι εύκολο να αναφερόμαστε στη nouvelle vague αλλά για παράδειγμα ο Godard ο οποίος ερχόταν επίσης από τα Cahiers είναι πολύ διαφορετικός από τον Truffaut ή ο Godard είναι πολύ διαφορετικός από τον Chabrol ή τον Rohmer. Η ονομασία είναι πρακτική αλλά είναι όπως στην Βραζιλία με το Cinema novo ή με κάτι ανάλογο λίγα χρόνια αργότερα στη Γερμανία.

Στην Ιταλία υπήρχε ο νεορεαλισμός.

Ο νεορεαλισμός υπήρχε παλιότερα και ήταν λίγο-πολύ αληθινός επειδή ήταν όλοι τους νεορεαλιστές. Μπορούμε να πούμε πως ο όρος nouvelle vague ομαδοποίησε προσωπικότητες πολύ διαφορετικές μεταξύ τους και συχνά ενδιαφέρουσες. Πιστεύω πως ορισμένοι από μας συνέχισαν αυτό που ήθελαν να κάνουν, μερικοί πρόβαλαν σε υπερβολικό βαθμό τον ίδιο τον εαυτό τους όπως ο Godard· νομίζω πως η υπερβολική ευφυΐα και ιδιοφυΐα του τον κάνουν να μην γίνεται κατανοητός κι έτσι να μην μπορεί να επικοινωνήσει. Είναι κάποιοι άλλοι που κάνουν συνέχεια την ίδια ταινία, όπως είναι η περίπτωση του Chabrol. Πιστεύω πως ήμουν ανεξάρτητη από την αρχή, δεν ήμουν στην ομάδα των Cahiers. Πάντα προσπαθούσα να είμαι ανεξάρτητη και είμαι ανεξάρτητη.

Πόσο όμως αυτό το δημοσιογραφικό εφεύρημα το οποίο λέγεται Nouvelle vague επηρέασε την εξέλιξη του ευρωπαϊκού κινηματογράφου; Πολύ λίγο. Είναι αλήθεια ότι ξεχνούμε πως η πρώτη μου μεγάλου μήκους ταινία μυθοπλασίας το 1954 ήταν ριζοσπαστική, όσο ριζοσπαστικές είναι οι ταινίες του Haneke· ίσως και περισσότερο. Δηλαδή το ότι ξεκινούσα με αυτόν τον τρόπο, μ' ένα κτύπημα ανάμεσα στα μάτια, ήταν λόγω της δομής του κινηματοτογράφου, για την οποία αναρωτιόμουν: "τί είναι αυτός ο κινηματογράφος που εξακολουθεί ν' αντιγράφει το θέατρο του δρόμου, την λογοτεχνία του 19ου αιώνα; Πώς συμβαίνει και δεν προσπαθούμε να φτιάξουμε μια σύγχρονη κινηματογραφική γλώσσα;" Αυτό

“Προσπαθώ να κάνω ταινίες που είναι λίγο παιχνιδιάστικες λίγο ευχάριστες στο να τις βλέπουμε και που μέσα σε αυτές υπάρχει αρκετό υλικό για σκέψη ώστε ο κόσμος να επιστρέφει στο σπίτι του και σκέφτεται αυτό που θέλει. Δεν θέλω να επιβάλω ένα μήνυμα, ούτε μια εξήγηση, κάνω συνέχεια προτάσεις.”

Η πρώτη της ταινία *La pointe courte* το 1954 σημάδεψε τη γαλλική παραγωγή της εποχής και θεωρείται πρόγονος του φαινομένου Nouvelle vague. Η δεύτερη μεγάλου μήκους δουλειά της, συμπεριλαμβάνεται στην ανθολογία, είναι το *Η Κλεό από τις 5 έως τις 7* (1961) με προσωπικό ύφος αλλά παιχνιδιάρικο ρυθμό περιγράφει δύο ώρες της ζωής μιας γυναίκας, τις δύο ώρες που προηγούνται των αποτελεσμάτων μιας ιατρικής ανάλυσης. Το *Η μία τραγουδάει η άλλη όχι* (1978) είναι ένα ρεπορτάζ μυθοπλασίας για τη θέση της γυναίκας σε σχέση με τις φεμινιστικές διεκδικήσεις. Στα 1985, μετά από μια σχετική απουσία, η Varda προκαλεί την έκπληξη στο Φεστιβάλ Βενετίας με το *Δίχως στέγη, δίχως νόμο*, όπου περιγράφει με αυθεντικότητα την περιπλάνηση μιας νεαρής περιθωριακής κοπέλας στην επαρχία της Γαλλίας. Ξεχωριστή είναι η ερμηνεία της πολύ νέας τότε Sandrine Bonnaire. Η πρόσφατη δουλειά της σκηνοθέτιδας, το μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ *Μην πετάξεις τίποτε*, ασχολείται με την περισυλλογή χρήσιμων για κάποιους, άχρηστων για κάποιους άλλους, αντικειμένων.

που δοκιμάζω να φτιάξω είναι την "σινε-γραφη" του σήμερα. Όπως στον Haneke ή σε μερικά έργα του Godard υπάρχει μια συμπαιγνία από πράγματα που δεν μπορούμε να βάλουμε μαζί. Αυτά είναι τα κακά που συμβαίνουν στον κόσμο, η δυσκολία του να υπάρχουμε, η δυσκολία της κοινωνικής ζωής, το πρόβλημα των χρημάτων αλλά επίσης η προσωπική ζωή, η αγάπη, το σεξ, όλα τα πράγματα που υπάρχουν ταυτόχρονα. Μου αρέσουν οι ταινίες κολάζ, που δεν είναι μια ιστορία η οποία ξεκινάει από την αρχή και τελειώνει με το τέλος· κάτι που είναι επίσης καλό και ταιριάζει με τις τηλεοπτικές ταινίες. Οι σκηνοθέτες που τους αξίζει να ονομάζονται καλλιτέχνες, πιστεύω πως πρέπει να χρησιμοποιούν την γραφή του σήμερα. Η σημερινή γραφή νομίζω πως είναι λίγο χαοτική. Σκεφτείτε απλά πως ένας συγγραφέας όπως ο Dos Passos έγραψε τέτοια μυθιστορήματα πριν από 50 χρόνια. Ήδη είχε ξεκινήσει να κάνει πράγματα λίγο απότομα, λίγο διαφορετικά, λίγο ασυνδύαστα και σήμερα όταν μια ταινία είναι έτσι την χαρακτηρίζουμε ως πρωτοποριακή. Δεν είναι όμως avant-garde απλά όλος ο κινηματογράφος είναι οπισθοδρομικός.

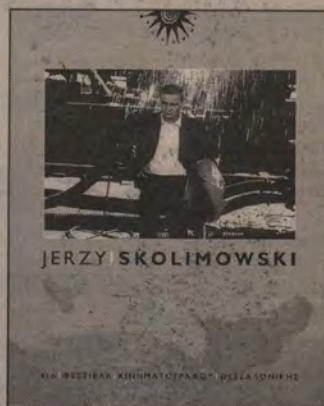
Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσης

Το Φεστιβάλ και οι Νέοι Ορίζοντες τιμούν την Agnès Varda με τον Χρυσό Αλέξανδρο, προβάλλοντας μικρή ανθολογία που περιέχει το τελευταίο της ντοκιμαντέρ *Μην πετάξεις τίποτε* και άλλες τρεις ταινίες αντιπροσωπευτικές του διαχρονικού της έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

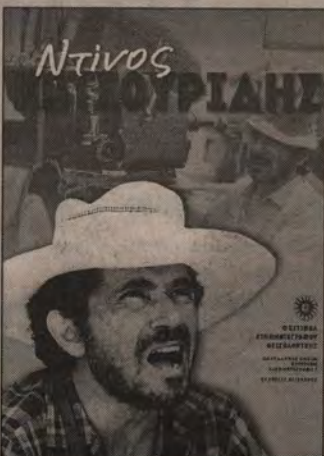
Τιμή: 12.000 Δρχ.

Τιμή: 6.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

Guest List

- LOCKE Stephen, Journalist, Der Spiegel — Online, GERMANY
- LOECHEN Kalle, Journalist, Film & Kino, NORWAY
- MADAVI Mansur, Film director, WITH CLOSED EYES, AUSTRIA
- MARCOVA-KOTZEVA Olga, Journalist, AZ BOUKI (weekly national newspaper), BULGARIA
- MARTINEZ Elisabeth, Actress, THE SLOW BUSINESS OF GOING, USA
- MARTINI Giacomo, Artistic Director, "Regione Emilia Romagna, Adriatico Cinema", ITALY
- META Artur, cameraman, TV Klan, ALBANIA
- MINUCCI Paola Maria, ITALY
- MIRALIS Anna, senior Preview Officer, SBS Television, AUSTRALIA
- MOOKAS Ioannis, Journalist, After image, USA
- PERREAU Luc, Journalist, La Presse, CANADA
- PETZOLD Christian, Director, DIE INNERE SICHERHEIT, GERMANY
- PLUIJGERS Jean-Francois, Journalist, La Libre Belgique, BELGIUM
- PRIDE Ray, Journalist, FILMMAKER, USA
- QUINTANA Angel, SPAIN
- RABINOWITZ Mark, Journalist, Indiewire, USA
- RADEVAGEN Thomas Til, Correspondent, Filmecho/Filmwoche, GERMANY
- RIAMBAU Esteve, Film critic, AVUI, SPAIN
- RIPSTEIN Arturo, Director, "ASI ES LA VIDA, LA PERDICION DE LOS HOMBRES", MEXICO
- ROLLET Sylvie, Positif, FRANCE
- ROSSIGNOL Philippe, Journalist, Media Art / Organisation Meditterennee des Arts, FRANCE
- RUGGLE Walter, SWITZERLAND
- SAMIRA Dami, Journalist, La Presse de Tunisie, TUNISIA
- SCHMERKIN Nicolas, Journalist, Reperages, FRANCE
- SCHULTZ Gabrielle, Journalist, MEDIA BIZ, AUSTRIA
- SCHUTTE Wolfram, GERMANY
- SELKOKARI Antti, Journalist, AAMULEHTI, FINLAND
- SKOLIMOWSKI Jerzy, Director, USA
- SMASEK Uros, Journalist, Vecer, SLOVENIA
- STAALESEN Einar Guldvog, Journalist, NRK P2, NORWAY
- STEIN Sorensen, Programme Director, NORWAY
- STURMEY Christine, Journalist, "Herald Tribune/Kathimerini", GREECE
- TORRELL JORDANA Josep, Film critic, El viejo topo/mientras tanto, SPAIN
- TRIANDAFYLLOU Vassilis, Cameraman, Reuters, GREECE
- TSANGARI Ioanna, Actress, THE SLOW BUSINESS OF GOING, USA
- TSANTANOGLOU Maria, Actress, THE SLOW BUSINESS OF GOING, USA
- VASILEVSKI Georgi, Film critic, MACEDONIA TODAY, FYROM
- VENTURA Pons, Director, TO DIE OR NOT, SPAIN
- VILCHES Jordi, Actor, KRAMPACK, SPAIN
- VOON Michael, Managing Director, Films Philos, USA
- VUKCEVIC Goran, Journalist, Svetigora TV, YUGOSLAVIA
- WALSH Brian, Programme and film Buyer, Radio Telefís Eireann, IRELAND
- WIKTOR Mariola, Journalist, Dziennik Todzki, POLAND
- ZECEVIC Bozidar, Journalist, Federal Public Agency Radio Television of Yugoslavia, YUGOSLAVIA
- ZIV NOAM, Distributor, Gil productions, ISRAEL
- BERGSON Phillip, Journalist, «BBC, World service radio», GREAT BRITAIN
- CHRISTOFOROU Adonis, Acquisitions, Rik, CYPRUS
- CIELOVA Hana, Journalist, Mlada Fronta Dnes, CZECH REPUBLIC
- DEROBERT Eric, Journalist, Positif, FRANCE
- DEWITTE Kris, Journalist, Focus/Knack-Tijd Cultuur, BELGIUM
- DUKIC Nenad, Film critic, RADIO BELGRADE, YUGOSLAVIA
- ERLANDSEN Tore, Director, Action Film AS, NORWAY
- HEJDUK Václav, TV crew, Filmopolis, CZECH REPUBLIC
- KIBAR Osman, Film critic, «Dagsavisen, Arbeiderbladet», NORWAY
- KOUNADIS Elena, Journalist, FILM FORUM, GERMANY
- KOUNADIS Spiridon, Journalist, FILM FORUM, GERMANY
- KRIVADA Richard, TV crew, Filmopolis, CZECH REPUBLIC

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Μια ασυνήθιστη κατάσταση / Die innere sicherheit

του Κρίστιαν Πέτσολντ (Γερμανία, 2000)

Αυτή είναι η πρώτη ταινία του Κρίστιαν Πέτσολντ, μετά από μια μεγάλη θητεία στην γερμανική τηλεόραση. Εκτός από κινηματογράφο έχει σπουδάσει Γερμανική Φιλολογία και θέατρο στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου.

Ιδωμένο μέσα από τα μάτια της δεκαπεντάχρονης κόρης του ζευγαριού, το φιλμ ανιχνεύει κυρίως το δικό της κόσμο. Ο Πέτσολντ στέκεται με συμπάθεια και θαυμασμό απέναντι της υπογράφοντας ένα ιδιοφυές και δυνατό δράμα για την ανωνυμία του underground και για τα παιχνίδια των φυγάδων γονέων που όπως έ

Οι ήρωες του είναι ένα ζευγάρι παλιών τρομοκρατών που σήμερα ζουν στην ανωνυμία των παραλιών της Πορτογαλίας, δίπλα σε ανυποψίαστους τουρίστες. Είναι δύο άνθρωποι που προσπαθούν να ζήσουν, αν και κρυμμένοι, μια φυσιολογική ζωή. Έχουν και μια κόρη, γεγονός ταμπού για τους περισσότερους τρομοκράτες που πέρασαν τη ζωή τους στον αέρα. Ένα κορίτσι που λόγω του άνομου παρελθόντος των γονιών της, είναι μόνο. Ούτε φίλες, ούτε μαθητικές εκδρομές, ούτε μεθύσια και άλλες νεανικές τρέλες. Όταν οι γονείς της κατορθώσουν τελικά να αποκτήσουν μια νόμιμη ταυτότητα κάπου στην Βραζιλία, μια μικρή παράλειψη θα ανατρέψει τα πάντα. Ένα συναισθηματικό «σφάλμα» που ακούει στο όνομα έρωτας θα οδηγήσει στην τραγωδία.

γραφαν «φέρνει στο νου το Τρέχοντας στο κενό του Σίντνεϊ Λιούμετ». Πάνω απ' όλα, το *Μια ασυνήθιστη κατάσταση* μιλάει για φαντάσματα που προσπαθούν να γίνουν άνθρωποι. «Τέτοιου είδους φαντάσματα θα είναι πάντα πρωταγωνιστές μιας τραγωδίας» αναφέρει ο σκηνοθέτης, που πατώντας στα χνάρια της ταινίας *Οι θρύλοι της Ρίτα* του Βόλκερ Σλέντορφ έφτιαξε ένα συγκινητικό και καταγιστικό αποκαλυπτικό σχόλιο για τη ζωή στο περιθώριο, τη σημασία του να έχεις κανείς μια ταυτότητα, τον έρωτα, την οικογένεια και τα blues της ανθρώπινης ψυχής.

Τζ.Π.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου - Ολύμπιον, 15:30 & Cine Προβλήτα 4, 22:30

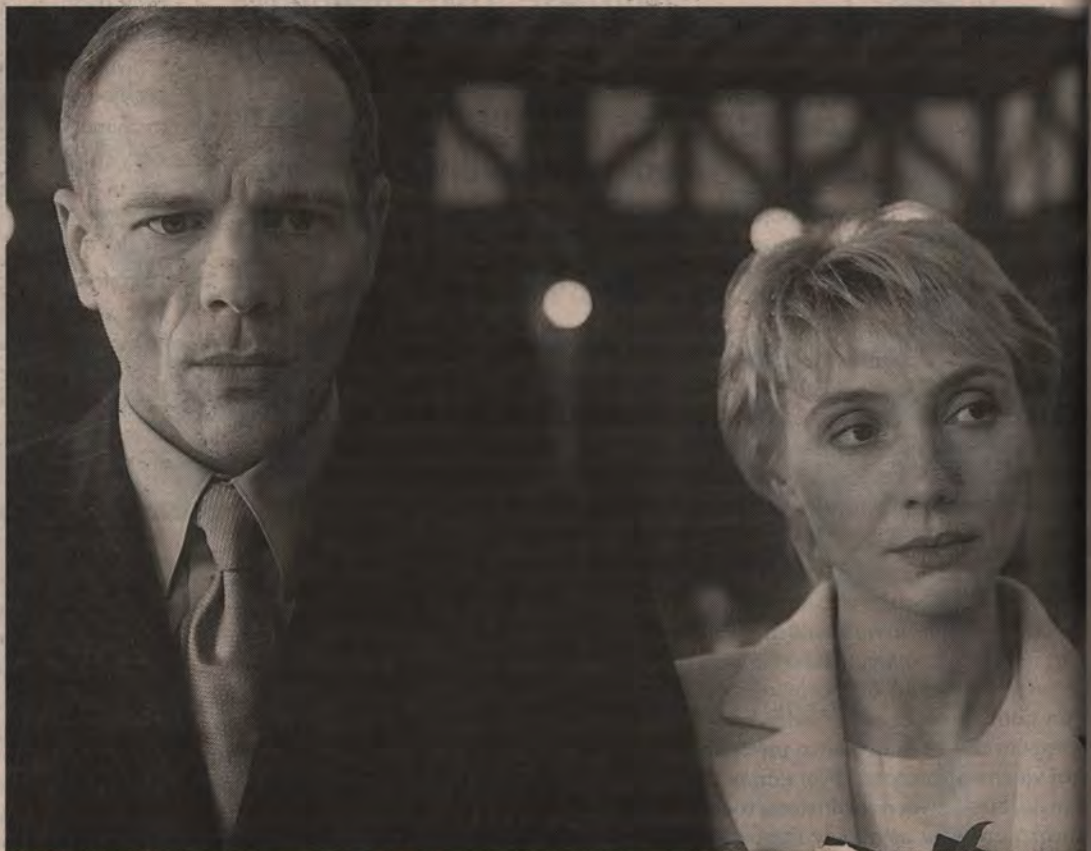
Ερωτομπεξίματα / La confusion des genres

του Ιλάν Ντιράν Κοέν (Γαλλία, 2000)

Αυτή είναι η δεύτερη ταινία του Κοέν μετά το *Lola Zipper* του 1991, μια καθαρόαιμη κωμωδία η οποία απέσπασε το Μεγάλο Βραβείο και το βραβείο κοινού στο φεστιβάλ του Σανρούς.

Ο Αλέν είναι ο σαραντάρης δικηγόρος που θα κάνει πρόταση γάμου σε μια συνάδελφο του, τρελά ερωτευμένη μαζί του, την Λοράν. Παράλληλα όμως διατηρεί σχέση και με τον Κριστόφ, ένα φλογερό εικοσάρη. Ο Κριστόφ αγαπά τον Αλέν, ο Αλέν έλκεται από τον επικίνδυνο και γοητευτικό κακοποιό Μαρκ τον οποίο καλείται να υπερασπίσει σε μια δίκη αλλά ο Μαρκ ζει το δικό του πάθος για την Μπαμπέτ. Ενώ ο Αλέν προσπαθεί να κατακτήσει τον Μαρκ, η Λοράν μένει έγκυος και ο Κριστόφ τα μαζεύει και μετακομίζει στο σπίτι του Αλέν. Κάποιοι επιτέλους πρέπει να πάρει την πρωτοβουλία να ξεμπεξέει την κατάσταση.

Με τον υπέροχο Πασκάλ Γκρεγκορί στον ρόλο του Αλέν – τον είχαμε δει στη *Βασίλισσα Μαργκό* ενώ στο φεστιβάλ θα τον συναντήσουμε και στο *La Fidelite* του Αντρέι Ζουλάφσκι – ο Κοέν στίνει ένα σεξουαλικό γαϊτανάκι, στο οποίο οι ανατροπές και η φάρσα δεν έχουν τέλος. Το μόνιμο αποσβολωμένο ύφος του Γκρεγκορί σε συνδυασμό με το αρρενωπό του πρόσωπο δίνει πόντους στις στιγμές της μεγάλης αμηχανίας μπροστά στις κωμικές καταστάσεις που δημιουργούνται ενώ το καυστικό χιούμορ της πέννας του Κοέν που συνέγραψε το σενάριο με τον Φιλίπ Λασαρί απογειώνουν την ταινία. Το δέμα δεν είναι το σεξουαλικό αλλά κυρίως ο άνδρας που αναζητά εναγωνίως μία φόρμα συμπεριφοράς και ένα ρόλο να παίξει στην κοινωνία.

Είναι περισσότερο μια σύγχρονη και σύνδετη εικόνα της σύγχισης του αρσενικού απέναντι στις σεξουαλικές προκλήσεις του μοντέρνου κόσμου δίχως ταμπού και ηλίθιους δογματισμούς. Ωστόσο η αναποφασιστικότητα περιπλέκει τα πράγματα και φορτίζει ψυχολογικά τις σχέσεις των χαρακτήρων. Το χτίσιμο ωραίων χαρακτήρων είναι κάτι που γνωρίζει καλά ο Κοέν, καθώς έχει να επιδείξει δύο δημοφιλή στην πατρίδα του μυθιστορήματα, το *Chronique Alickienne* και το *Le Fils de la Sardine*.

Τζ.Π.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 15:30

Εισβολή / Invasion

του Ούγκο Σαντιάγκο (Αργεντινή, 1969)

Η ταινία αποτυπώνει το μέγεθος της προσωπικότητας του σπουδαίου Αργεντινίου λογοτέχνη Χόρχε Λουίς Μπόρχες και την απαρχή της συνεργασίας του με τον επίσης διάσημο νεότερο του συγγραφέα Αδόλφο Μπιόι Κασάρες στον κινηματογράφο. Οι δυο τους δούλεψαν ξανά μαζί και στην επόμενη ταινία του Σαντιάγκο, το *Les Autres* του 1973, που διεκδίκησε τον Χρυσό Φοίνικα των Κανών καθώς και σε πολλές άλλες ταινίες.

Εδώ, τα μεγάλα πνεύματα συναντήθηκαν για να δημιουργήσουν το σύμπαν μιας πόλης, φανταστικής ή υπαρκτικής, που βρίσκεται σε κατάσταση πολιορκίας. Μια κούφια άνδρες θα πρέπει να πολεμήσουν μέχρι τέλους για να μην πέσουν τα τείχη. Ομηρικές μάχες διεξάγονται στα χαρακώματα, ο θάνατος απλώνεται παντού χωρίς πυξίδα και στις όχθες της λογικής παραμονεύει το χάος.

Το στόρι αποδίδεται με διαστάσεις δρύλου και ο Κασάρες δεν κρύβει τους δανεισμούς και τις επιρροές από την ελληνική μυθολογία. «Η Εισβολή εκσυγχρονίζει το θέμα της Ιλιάδας, καθώς δεν επαινεί την εξυπνάδα και την αποτελεσματικότητα των κατακτητών, αλλά τη γενναιότητα μιας κούφιας πολέμιας, έτοιμων να υπερασπιστούν την Τροία» εξηγούσε τότε ο Κασάρες.

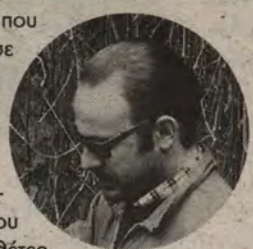
Τι ήταν αυτό που έκανε την Εισβολή να αποκτήσει τη φήμη της cult ταινίας; Η οπτική της δύναμη, η μελαγχολία της ή η ζοφερότητα των εικόνων της;

Η Τροία των Μπόρχες, Κασάρες και Σαντιάγκο μοιάζει υπερβολικά με το Μπουένος Άιρες, η ασπρόμαυρη φωτογραφία του Ricardo Aronovich (διευθυντής φωτογραφίας στο *Σημασία έχει ν' αγαπάς* του Ζουλάφσκι) ενισχύει την αίσθηση του φανταστικού και όλα τα δυνατά στοιχεία της συγγραφικής ιδιοσυγκρασίας του Μπόρχες παίρνουν τη θέση τους στο φιλοσοφικό αυτό «δοκίμιο» για τον πόλεμο. Κοφτερό πνεύμα, κυνισμός, πεσσιμισμός και ανώφελη βία σπίνουν ένα λαβύρινθο από τον οποίο δεν υπάρχει καμία ορατή έξοδος κινδύνου σε ένα φιλμ που κέρδισε Ειδική μνεία στο φεστιβάλ του Λοκάρνο όπου προβλήθηκε αλλά και άλλα βραβεία.

Τ.Π.

Παρασκευή 10 Νοεμβρίου - Cine Προβλήτα 4, 17:30

Ο Ούγκο Σαντιάγκο, Αργεντινός που ζει στη Γαλλία από το 1959, σπούδασε λογοτεχνία, φιλοσοφία και μουσική και στο διάστημα 1959-1966 «σπούδασε» σινεμά δίπλα στον μεγάλο φιλόσοφο του κινηματογράφου Ρομπέρτ Μπρεσόν. Αυτή είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία. Τα διηγήματα του Μπόρχες ενέπνευσαν πολλούς σκηνοθέτες να τα μεταφέρουν στην μεγάλη οθόνη, όπως οι Αλέν Ρενέ (*Tout la Memoire du Monde*), Μπερνάρντο Μπερτολούτσι (*Η στρατηγική της Αράχνης*), Γκοντάρ (*Αλφάβητ*), Νίκολας Ρεγκ (*Performance*). Η Εισβολή όμως ξεχωρίζει, αφού οι τρεις βασικοί συντελεστές του φιλμ μιλούν την ίδια γλώσσα. Της χώρας στην οποία μεγάλωσαν και της λογοτεχνίας. Η Εισβολή προβάλλεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Η γυναίκα είναι η καταστροφή του άντρα

La perdición de los hombres

του Αρτούρο Ριπστάιν (Μεξικό-Ισπανία, 2000)

Είναι η 24η ταινία του Ριπστάιν και η 10η συνεργασία του με την Γκαρσιαδιέγο, μετά το *Αυτά έχει η ζωή* που προβάλλεται επίσης στο φεστιβάλ. Βασίζεται σε ένα γνωστό μεξικάνικο τραγούδι, με τίτλο «η καταστροφή των ανδρών είναι οι καταραμένες γυναίκες» και πρόκειται για ανάπτυξη μιας παλιάς μεσαιώνας μήκους ταινίας του σκηνοθέτη. Στην ταινία, δύο γυναίκες μαλλιοτραβιούνται για την σορό ενός δίγαμου άνδρα και το μπέζμπολ με απρόσμενο αποτέλεσμα. Η τολμηρή αυτή μαύρη κωμωδία βραβεύτηκε στο φεστιβάλ του Σαν Σεμπαστιάν με το βραβείο «Χρυσό Κοχύλι», το βραβείο Κριτικής Επιτροπής για το καλύτερο σενάριο και το βραβείο FIPRESCI. Μετά την ευρέως γνωστή *Ο Συνταγματάρχης δεν περιμένει γράμμα από πουθενά*, ο βετεράνος Μεξικάνος επιστρέφει σε μια πιο προσωπική διερεύνηση της μεξικάνικης ψυχής για να την δείξει με το μοναδικό τρόπο που αυτός γνωρίζει. Μπαρόκ ατμόσφαιρες, διφορούμενα συναισθήματα, υπερβολικές συμπεριφορές, σκοτεινές και απαισιόδοξες περσόνες εμφανίζονται σε αυτό το διαστρεβλωμένο μελόδραμα για το μίσος και τον ανεκπλήρωτο έρωτα, κάνοντας εμφανή την αγάπη του Ριπστάιν για την λογοτεχνία και τον μαγικό ρεαλισμό. Αν δεν ήταν ο μεγαλύτερος μεξικάνος σκηνοθέτης του καιρού μας, ίσως να γινόταν ένας σπουδαίος λατινοαμερικάνος συγγραφέας στα χνάρια των Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές και Κάρλος Φουέντες με τους οποίους συνεργάστηκε. Και τότε θα μιλούσε για ήρωες περιθωριακούς.

«Μ' αρέσουν οι άνθρωποι που επιζούν. Οι καταστάσεις και οι σκηνές όπου τα πλάσματά μου έχουν εξαντλήσει όλες σχεδόν τις δυνάμεις τους. Βρίσκονται στα πρόθυρα κάθε είδους κατάρρευσης. Και συνεχίζουν, συνεχίζουν, συνεχίζουν.»

Αρτούρο Ριπστάιν: Μια καριέρα που ξεκίνησε το 1962, ως βοηθός σκηνοθέτη του μεγάλου σουρεαλιστή σκηνοθέτη Λουίς Μπουγιουέλ στον *Εξολοθρευτή Άγγελο*, γίνεται όλο και πιο γόνιμη στο πέρασμα του χρόνου. Γνώρισε τον Μπουγιουέλ σε ηλικία 13 ετών και αποφάσισε ότι θα γίνει σκηνοθέτης μόνο όταν είδε το *Nazarin*. Οι γάλλοι κριτικοί δεν δίστασαν να τον χαρακτηρίσουν «κληρονόμο του Δον Λουί». Ένας από τους πιο γνωστούς σκηνοθέτες στην πατρίδα του, το Μεξικό, και γιος του παραγωγού Αλφρέντο Ριπστάιν, ο Αρτούρο Ριπστάιν, που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τίμησε το έργο του το 1997, μπήκε στον χώρο του κινηματογράφου σε ηλικία μόλις 22 ετών αλλά έγινε γνωστός μέσα από τις συνεργασίες του με την σεναριογράφο Πας Αλίσια Γκαρσιαδιέγο. Η δική της ικανότητα να πλάθει σπουδαίες ιστορίες και το δικό του ταλέντο στην αφήγηση δημιούργησαν από το 1985, έξι μεγάλου μήκους ταινίες στις οποίες κυριαρχούσε η σκληρή, σχεδόν αμείλικτη άποψη τους για την κοινωνία.

Τ.Π.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου - Cine Προβλήτα 3, 19:00

Ρετροσπεκτίβα
Γέρζι ΣκολιμόφσκιΡήγας, Ντάμα, Βαλές / König, Dame, Bube
(Γερμανία-ΗΠΑ, 1972)

Ο έφηβος Φρανκ, έχοντας μείνει ορφανός, πηγαίνει να βρει το θείο του, Τσαρλς, πλούσιο έμπορο ανδρικών ρούχων που ζει στο Μόναχο, παντρεμένος με την όμορφη Ιταλίδα Μάρτα. Ο Φρανκ, αφελής, γκαφατζής και υπερβολικά μύωπας, τακτοποιείται σε μια πανσιόν, δουλεύει στο κατάστημα του θείου του και ερωτεύεται την προκλητική θεία του. Στην πανσιόν γνωρίζεται με τον καθηγητή Ρίτερ, ο οποίος, έχοντας ανακαλύψει έναν τύπο συνθετικού δέρματος, προτείνει στον Τσαρλς να χρηματοδοτήσει την εφευρέση του και να κατασκευάσουν κούκλες βιτρίνας για το μαγαζί του.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 15:00

Το πλοίο των παρανόμων / The lightship
(ΗΠΑ, 1985)

Μέσα της δεκαετίας του '50. Ο πλοίαρχος Μίλερ, κυβερνήτης ενός φαρόπλοιου σ' ανοικτά της Βιρτζίνια, φέρνει στο πλοίο τον ανυπότακτο έφηβο γιο του, Άλεξ, που είχε μπλεξίματα με την αστυνομία. Λίγο αργότερα, περισυλλέγονται τρεις άνδρες που βρίσκονται σε μια ακυβέρνητη βάρκα: ο Κάλβιν Κάσπαρι και οι δύο μπράβοι του. Πρόκειται για γκάνγκστερ, που καταζητούνται για ληστεία, και ο Κάσπαρι ζητά από τον Μίλερ να σαλπάρει για να δραπετεύσουν διά θαλάσσης. Εκείνος, όμως, είναι αποφασισμένος να προστατεύσει τα άλλα πλοία που πλέουν στην περιοχή...

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 17:00

Η κραυγή που σκοτώνει / The shout
(Μ. Βρετανία, 1978)

Ένας συνθέτης ηλεκτρονικής μουσικής ζει με τη γυναίκα του σ' ένα χωριό της αγγλικής επαρχίας. Γνωρίζεται μ' έναν ξένο ο οποίος αυτοπροσκαλείται για φαγητό, και μαγεύει τους οικοδεσπότες του με ιστορίες από την Αυστραλία. Έχει μαζί του ένα κόκαλο, το οποίο μπορεί να αποβεί θανατηφόρο, την ικανότητα να «αιχμαλωτίζει» την καρδιά μιας γυναίκας και τη δύναμη να εκφέρει μια δολοφονική κραυγή...

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 21:00

Η επιτυχία είναι η καλύτερη εκδίκηση
Success is the best revenge

(Μ. Βρετανία-Γαλλία, 1984)

Ο διάσημος πολωνός σκηνοθέτης του θεάτρου Άλεξ Ρόντακ ζει εξόριστος στο Λονδίνο με την οικογένειά του, όπου προετοιμάζει ένα φιλόδοξο θεατρικό χιόνινγκ που ελπίζει να τον καθιερώσει. Κι ενώ ο Άλεξ τρελαίνει τους πάντες με τον εγωκεντρισμό του, ο γιος του, Άνταμ, νιώθοντας να μην έχει ταυτότητα, ετοιμάζεται να ξαναγυρίσει στην Πολωνία...

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 23:00

ΧΑΡΒΕΪ ΚΑΪΤΕΛ: ΜΙΚΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η δύναμη της σάρκας / Bad timing
του Νίκολας Ρεγκ (Μ. Βρετανία, 2000)

Ένας αστυνομικός στη Βιέννη ανακρίνει έναν αμερικανό ψυχαναλυτή για τα αίτια που οδήγησαν τη φίλη του σε απόπειρα αυτοκτονίας, με απώτερο σκοπό να αποδείξει ότι πρόκειται για καλυμμένη απόπειρα δολοφονίας. Όμως, θα αποδειχθεί ανίκανος να κατανοήσει τις πράξεις και τη συμπεριφορά μιας γυναίκας που ήθελε να είναι πραγματικά ελεύθερη...

Σάββατο 11 Νοεμβρίου - Cine Βακούρα, 23:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΡΑΝΟ

“Πρόκειται για μια ατμοσφαιρική ταινία. Ο ήρωάς της αναζητώντας τον «χαμένο του παράδεισο», δραπετεύει από τον πολιτισμό. Ο «πολιτισμός», όμως, τον ακολουθεί για να τον «εξοντώσει». Αν οι θεατές θεωρήσουν ότι τα γεγονότα της ταινίας δεν είναι πραγματικά, τότε η ταινία ανήκει στο χώρο του φανταστικού. Η δική μου προσέγγιση αυτόν τον προβληματισμό θέλει να προβάλλει, δηλαδή το πόσο κοντά μπορεί να είναι η πραγματικότητα με τη φαντασία, ο «παράδεισος» με την «κόλαση»...”

Θανάσης Αντωνίου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Χαμένος Παράδεισος

του Θανάση Αντωνίου

Ο Στέλιος και η Εύα είναι ένα αρμονικό ζευγάρι σχιζοφρενών, που συμμετέχουν σε ένα ψυχιατρικό πείραμα με κωδικό όνομα «Χαμένος Παράδεισος». Το πείραμα λαμβάνει χώρα σε μια άγνωστη ερημική περιοχή, αλλά δεν ολοκληρώνεται ποτέ, καθώς η Εύα βρίσκεται δολοφονημένη. Όταν αποκτήσει την ελευθερία του, ο διαταραγμένος και απελπισμένος από την απώλεια της αγαπημένης του άνδρας επιστρέφει στον άγνωστο αυτό τόπο που βρίσκεται στη μέση του πουθενά. Μαζί του βρίσκεται η Λίντα, που στο πρόσωπό της αναγνωρίζει την αντικαταστάριά της Εύας. Η κοπέλα που την απαγάγει όταν αυτή του κάνει ωτοστόν, αρνείται να παίξει τον αρρωστημένο αυτό ρόλο και προσπαθεί επί ματαίω να αποδράσει, καταλήγοντας βαριά τραυματισμένη από τα χτυπήματά του στο ποτάμι. Όταν στην περιοχή φτάσουν η Έλενα και η Κατερίνα για να κάνουν ράφτιγκ, ο Στέλιος πείθει την πρώτη να πάρει τη θέση της νεκρής Εύας. Η Κατερίνα έχει αντίθετη άποψη και με τη βοήθεια της Λίντας, που στο μεταξύ

κατάφερε να επιζήσει, ετοιμάζουν την εκδίκησή τους. Ο Χαμένος Παράδεισος είναι, σύμφωνα με το σκηνοθέτη της Θανάση Αντωνίου, η ιστορία ενός άνδρα που στην προσπάθειά του να αναβιώσει την παλιά του αγάπη, συνειδητοποιεί πόσο μοιραίο αυτό μπορεί αυτό να αποβεί. Η φύση κρύβει πολλούς κινδύνους. Ο χειρότερος αυτών είναι ο άνθρωπος...

Β.Π.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 18:00

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Χρήστος Μπιλιούλης μιλά για την μουσική της ταινίας

Ποια αίσθηση της ταινίας θέλατε να κάνετε μουσική;

Αυτό το οποίο καλείται να κάνει ένας μουσικός σε μια κινηματογραφική ταινία είναι να συμπληρώσει το οπτικό ερέθισμα του θεατή ώστε αυτό να είναι πιο έντονο. Το ζητούμενο για μένα στον Χαμένο Παράδεισο του Θανάση Αντωνίου ήταν να νιώσουν οι θεατές την αγωνία και τον τρόμο των χαρακτήρων της ιστορίας. Κι αυτή είναι η αίσθηση της ταινίας που θέλησα να κάνω πιο έντονη.

Υπάρχει μια συγκεκριμένη σκηνή ή κάποιος ήρωας στην ταινία που έδωσαν σημαντικό έναυσμα για να γράψετε τη μουσική της;

Ο ήρωας της ταινίας κινεί τα νήματα της μουσικής, και η μουσική συμμερίζεται τα διάφορα συναισθήματά του. Είναι ένας διαταραγμένος άνθρωπος ο οποίος προσπαθώντας να πετύχει έναν πειραματικό παράδεισο αντιδρά βίαια στα εμπόδια που συναντάει. Πέρα από τη βίαια δράση του, που είναι η μία όψη του, προσπάθησα να αποδώσω μουσικά και τις στιγμές που ο ήρωας είναι μελαγχολικός και μόνος.

Α.Γ.

Ένας κι ένας

του Νίκου Ζαπατίνα

Τρόφιμος ψυχιατρείου ο Ορέστης, ένας ντελικάτος μπουρζουάς που σάλεψε, όταν η γυναίκα του «μάσπε» την περιουσία του πριν τον εγκαταλείψει, ψάχνει απεγνωσμένα ένα φίλο. Τον βρίσκει, όταν τρακάρει με το αυτοκίνητό του στη μέση του πουθενά με τον Πελοπίδα, ένα λαϊκό τύπο και κατά λάθος... λασπύ, που πήρε άδεια από τη φυλακή για το γάμο της μάνας του, αλλά επιμένει να θέλει να πιάσει την καλή. Τον Ορέστη (Γιώργο Κιμούλη) παρακολουθούν από ένα φορτηγάκι ένας «μπερμπάντης» ψυχίατρος (Μίμης Χρυσομάλλης) και η ζουμερή βοηθός του (Μαρία Πρωτόπαππα), για να παρατηρούν τις αντιδράσεις του. Τον Πελοπίδα (Νίκο Καλογερόπουλο) έχει στο κατόπι ένας «γκαντέμης» μπάτσος (Γάσος Βασιλείου), που ορέγεται... american dream με τα κλεμμένα φράγκα και ο άτολμος-υπαλληλικής νοοτροπίας-συνεργάτης του (Νίκος Ορφανός). Η παράξενη φιλία του τρελού με το φυλακισμένο προλογίζει μια on the road περιπέτεια (από τα κατσάβραχα της Αττικής στο Σέντραλ Παρκ της Νέας Υόρκης), στην αίσια εξέλιξη της οποίας σημαντικό ρόλο παίζει η σέξι ελληνοαμερικανίδα θεία Κάθριν (Εβελίνα Παπούλια)...

Β.Π.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 23:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο ηθοποιός χρειάζεται σενάριο

Νίκος Καλογερόπουλος, πρωταγωνιστής στην ταινία Ένας κι Ένας

■ εκίνησε καριέρα στο θέατρο το 1975, με την «Απεργία» του Γιώργου Σκούρτη, ενώ την ίδια χρονιά υποδύεται τον αμίμητο Νικολιό στην ■ τριτοπική μεταφορά του Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται, ρόλο που τον έκανε γνωστό στο πανελλήνιο. Στο σινεμά εμφανίστηκε στο Μάθε Παιδί μου Γράμματα του Θόδωρου Μαραγκού (1981) και στο Λούφα και Παραλλαγή του Νίκου Περάκη το 1984, που τον δικαιώνει με το βραβείο πρώτου ανδρικού ρόλου. Το 1987 πρωταγωνιστεί στο Όνειρο Αριστερής Νύχτας του Ντίνου Κατσουρίδη, ενώ το 1995 αποκαλύπτει άλλη μια ιδιότητα του πολύπλευρου ταλέντου του με Τα Δέοντα, ένα κύκλο ρεμπέτικων τραγουδιών που φέρουν την υπογραφή του σε στίχο, μουσική και ερμηνεία. Στη Θηλυκή Εταιρεία του Νίκου Περάκη κάνει ένα μικρό-αρκούντως όμως απολαυστικό-πέρασμα, ενώ ως Πελοπίδας, ένα λαϊκός τύπος «έξω καρδιά» που θέλει να «πιάσει την καλή», «τακιμιάζει» με ένα τρελό, τον Γιώργο Κιμούλη, στο Ένας κι Ένας.

Μετά από χρόνια απουσίας από τη μεγάλη αλλά και τη μικρή οθόνη, η επανεμφάνισή σας σε δύο από τις ελληνικές ταινίες, που φέτος διαγωνίζονται στα Κρατικά Βραβεία, σηματοδοτεί μια δεύτερη καριέρα για σας;

Είχατε χρόνια να με δείτε, γιατί έχω το χούι να διαλέγω, να θέλω κάθε νέα δουλειά μου να είναι καλύτερη από την προηγούμενη. Θα μου πείτε, το ξέρετε από πριν; Όχι, κάθε νέα ταινία είναι μια νέα πρόκληση. Μπορεί να πέσεις μέσα, μπορεί και έξω. Μέχρι να ολοκληρώσεις και να δεις την τελική κόπια στο μοντάζ, δεν ξέρεις. Για αυτό δεν μπορείς εκ των προτέρων να υπερασπιστείς τη δουλειά σου. Τώρα όμως που είδα το Ένας κι Ένας και πήρα από την αίσθηση αυτό το γλυκύτατο άρωμα ευθυμίας και το γέλιο του κοινού, γιώθω πολύ ευτυχής. Καλά θα κάνουν οι Έλληνες σκηνοθέτες, οι πιτσιρικάδες που τώρα «βγαίνουν» αλλά και οι παλιότεροι να ρίξουν μια ματιά στην ταινία του Ζαπατίνα, να δούνε τι πάει να πει σενάριο. Δεν λέω, έχουμε καλούς και ωραίους μαστορές στη σκηνοθεσία, αλλά έχουμε πρόβλημα με τα σενάρια στον ελληνικό κινηματογράφο. Χρόνια και

χρόνια το λέμε. Ο Ζαπατίνας λοιπόν έρχεται με ένα σενάριο, που έχει αρχή μέση και τέλος, έχει χαρακτήρες ολοκληρωμένους και μια ευχάριστη ιστορία, που πιστεύω ότι θα τη χαρεί σύμπασα η ελληνική επικράτεια.

Δεν είναι λίγοι ωστόσο που πιστεύουν ότι πρόκειται για ταινία που στηρίζεται κατά κύριο λόγο στους πρωταγωνιστές της...

Αν όμως εμείς οι ηθοποιοί δεν είχαμε σενάριο, πείτε μου τι θα είχαμε να παίξουμε... Αυτό που έχω να πω είναι ότι εγώ προσωπικά το διασκέδασα πολύ, πόρνη την κούραση, τα απρόοπτα και τα εντατικά γυρίσματα. Αυτό που είδατε και χαρήκατε στην αίθουσα «βγήκε» σε 8 μόνο βδομάδες. Μιλάμε για 12ωρα και βάλε, ενώ ήμασταν στην «τσίτα» να κάνουμε καλή δουλειά, ο περιορισμένος χρόνος να μην είναι εις βάρος της ποιότητας. Αλλά ευτυχώς. Αυτό που μετράει είναι ότι κάναμε μια πολύ καλή ταινία. Δεν ξέρω αν είναι η καλύτερη ταινία μου, πάντως πολλοί μου λένε ότι είναι η καλύτερη ερμηνεία μου.

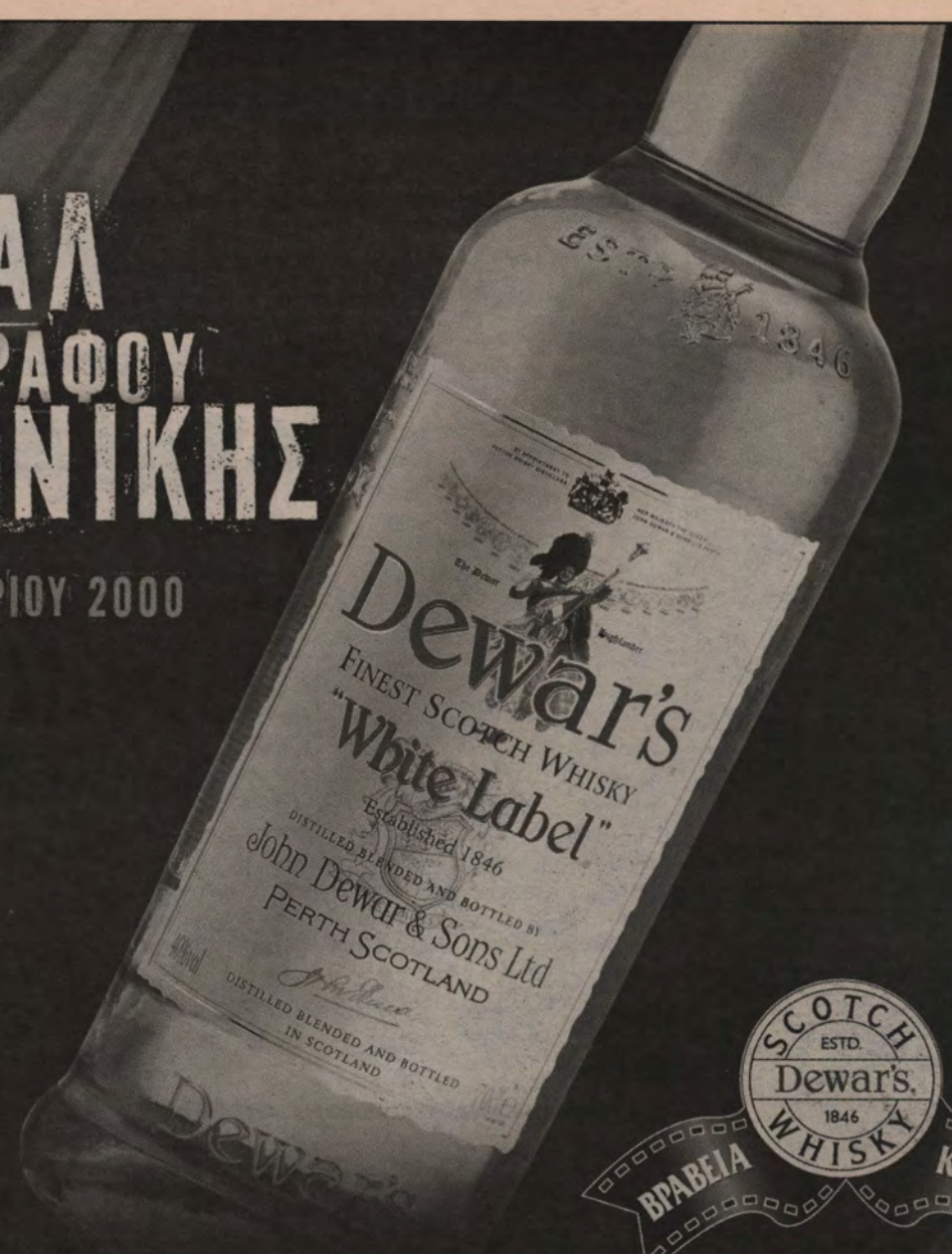
Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

•Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2000

10-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Οι Νέοι Ορίζοντες Πίνουν Milko

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Κάθε στιγμή είναι στιγμή

Alfa 156 Σας προκαλεί;

0800-500 800

Δίκτυο Alfa Romeo

- 1.6 T.S. 16V - 120 HP • 1.8 T.S. 16V - 144 HP • 2.0 T.S. 16V - 155 HP
- 2.0 T.S. 16V Selespeed - 155 HP
- 2.5 V6 24V - 190 HP

Alfa Romeo
CREDIT

Alfa 156. Μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση, με 4 αερόσακους, ABS με EBD και αυτόματο κλιματισμό. Τέλεια οδική συμπεριφορά, χάρη στις εμπρός τετράπλευρες αναρτήσεις και τις πίσω McPherson. Τεχνολογία αιχ-

μής, με πανίσχυρους κινητήρες, κορυφαίους στην κατηγορία τους. Αισθητική που ξεχωρίζει. Γοητεία που καθηλώνει.

Alfa 156. Σας προκαλεί να την αποκτήσετε τώρα, με την πιο ελκυστική χρηματοδότηση.

Cuore Sportivo

EPT

Η ΕΡΤ στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο,

**Βοηθώντας να γίνουν πραγματικότητα
τα όνειρα των Ελλήνων δημιουργών
για να ταξιδεύουμε στον μαγικό κόσμο
των εικόνων, των ήχων, των συναισθημάτων
καταργώντας σύνορα, αποστάσεις, γλώσσες.**

EPT

Χορηγός

www.ert.gr

41^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΠΕΙΡΟΣ - ΖΑΓΟΡΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

Ο ALPHA αγαπάει
τον κινηματογράφο

ALPHA

Το Άλφα της τηλεόρασης

Film Institutions of South Eastern Europe

Κινηματογραφικοί Οργανισμοί
της ΝοτιοΑνατολικής Ευρώπης

Δίκτυο συνεργασίας για το μέλλον του κινηματογράφου στην ΝοτιοΑνατολική Ευρώπη

Η ίδρυση του δικτύου αποφασίστηκε
στην Ύδρα, στις 16 Απριλίου 2000,
στο 1ο Συνέδριο που οργανώθηκε με
πρωτοβουλία του Ελληνικού Κέντρου
Κινηματογράφου.

Το 2ο Συνέδριο πραγματοποιείται στην
Θεσσαλονίκη, από τις 13 έως τις 15
Νοεμβρίου 2000.

- Αλβανία
- Βοσνία Ερζεγοβίνη
- Βουλγαρία
- Κροατία
- Κύπρος
- ΠΓΔΜ
- Ελλάδα
- Ρουμανία
- Σλοβενία
- Τουρκία
- Γιουγκοσλαβία

41ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Περίπτερο του FISEE
Προβλήτα-Αποθήκη Γ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου
Πανεπιστημίου 10 • 106 71 Αθήνα • τηλ.: 36 31 733, 36 34 586
fax: 36 35 086, 36 34 336 • E-mail: info@gfc.gr • http://www.gfc.gr

Animal print

by

whalegraphics
DIGITAL IMAGE PRINTING

always in Style

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 32, Τ.Κ. 55 133, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 450 280, FAX: 457 227
e-mail: whalegraphics@imagine.gr / web: www.imagine.gr/whalegraphics

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΖΑΡΟΚΩΣΤΑ

Ένα κομματάκι
ουρανός

Μυθιστόρημα

Ήρωες πιασμένοι στη δί-
νη των καιρών και στα α-
διέξοδα του προσωπικού
πάθους. Η πορεία μιας οι-
κογένειας τα ενενήντα τε-
λευταία χρόνια του Ελλη-
νισμού. 1908, Μικρά Ασία,
επαρχία Βιθυνίας - 1998, Αθήνα. Η Ελλάδα κι απ' τις
δυο μεριές της θάλασσας. Ένα συναρπαστικό μυθιστό-
ρημα που μας αγγίζει όλους.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ζαλόγγου 11, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 330.12.08 - FAX: 382.25.30
www.kastaniotis.com e-mail: info@kastaniotis.com

Μ' αρέσουν οι καρδιές σαν τη δική μου

του Γιώργου Ζέρβα

Πρόκειται για ένα στοχαστικό πορτρέτο του Μάρκου Βαμβακάρη (1905-1972), που αναμφισβήτητα υπήρξε ο σημαντικότερος δημιουργός της κλασικής περιόδου του ρεμπέτικου τραγουδιού (1932-1940), πριν από το άνοιγμά του σε ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Το ρεμπέτικο, μια μεγάλη στιγμή του νεοελληνικού πολιτισμού –που παρουσιάζει αρκετές αντιστοιχίες με τα μπλουζ στην Αμερική– δεν ήταν απλώς μια μορφή τέχνης, αλλά ένας τρόπος ζωής για τους ρεμπέτες, με τους δικούς της κώδικες και αξίες. Μέσα απ' την περίπτωση του Μάρκου Βαμβακάρη, μοναδική, αλλά και, ταυτόχρονα, αντιπροσωπευτική αυτού του κόσμου, εξετάζεται η ιδιαιτερότητα των ρεμπετών και η σχέση τους με την υπόλοιπη κοινωνία. Η ταινία περιέχει σημαντικά και σπάνια ντοκουμέντα, οπτικά, ηχητικά και οπτικοακουστικά, που φωτίζουν την περίπτωση του και το κοινωνικο-ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινήθηκε ο Βαμβακάρης.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 18:10

Είδαν τα μάτια μας γιορτιές

του Στέλιου Χαραλαμπίδου

Εικόνες της Μεσογείου φτιαγμένες με ψωμί, λάδι και κρασί. Σ' ένα γεύμα, η Ιστορία, η γεωγραφία, η οικονομία, το κλίμα, ο πολιτισμός και οι άνθρωποι της Μεσογείου. Αιώνες τώρα,λιάζονται σ' αυτή τη μεγάλη Εσωτερική Θάλασσα η ελιά, το αμπέλι και το σάρι- από κοντά, αλώνια, λιοτρίβια, μύλοι, πατητήρια, χνάρια μιας μακραίωνης αρχιτεκτονικής. Διατροφικές συνήθειες, τρόποι παραγωγής, καθημερινότητες, συνδέουν μαζί με το φυσικό και το δομημένο περιβάλλον το πολιτισμικό σώμα του πιο ενδιαφέροντος, ίσως, ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της Ιστορίας. Η Μεσόγειος αναδεικνύεται σε μια θάλασσα της σύγκλισης, της συνάντησης, που δεν παραγνωρίζει όμως τη δυναμική του διαφορετικού, που δίνει χώρο τόσο στο νεωτερικό όσο και στο βιωμένο, και που, κυρίως, επιμένει πάντα να γιορτάζει μετά από έναν καλό τρύγο, μετά το θερισμό, μετά το μάζεμα της ελιάς.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 18:10

Η αγάπη είναι ελέφαντας

του Στράτου Τζίτζη

Το σενάριο και ο τίτλος της ερωτικής αυτής κωμωδίας προκύπτουν από μια παροιμία, που αναφέρεται στην αρχή της ταινίας: «Βάζουν τρεις τυφλούς μπροστά σ' έναν ελέφαντα, και τους ρωτούν τι είναι αυτό το πράγμα. Ο πρώτος πιάνει το πόδι του ελέφαντα και λέει ότι είναι ένα δέντρο, ο δεύτερος την προβοσκίδα και φωνάζει ότι είναι ένα φίδι, κι ο τρίτος τ' αφτιά, και λέει ότι είναι ένα μεγάλο πουλί». Φυσικά, δεν είναι τίποτε από όλα αυτά που νομίζουν. Το ίδιο συμβαίνει και με τον έρωτα. Είμαστε σαν τους τρεις τυφλούς μπροστά στον ελέφαντα: νομίζουμε ότι ξέρουμε γι' αυτόν, αλλά ο έρωτας δεν είναι τίποτα απ' όσα πιστεύουμε...

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Βακούρα, 19:00

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΘΟΔΩΡΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ

Αναπαράσταση

του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Μετά από χρόνια δουλειά στη Γερμανία, ένας άντρας επιστρέφει στο χωριό του στην Ήπειρο: λιγοστά σπίτια σε μια έρημη και αποδεδειγμένη από τη μετανάστευση περιοχή, όπου μετράνε τις μέρες τους οι εναπομείναντες κάτοικοι – γέροι, γυναίκες και μικρά παιδιά. Κανένας δεν τον περιμένει, ενώ η κόρη του δεν τον αναγνωρίζει. Λίγες μέρες αργότερα, η σύζυγος, με τη βοήθεια του εραστή της, τον σκοτώνει και τον θάβει στον κήπο, φυτεύοντας κρεμμυδάκια πάνω στον τάφο του. Καίει τα ρούχα και τα υπάρχοντά του, και διαδίδει στο χωριό ότι ο άντρας της ξανάφυγε για τη Γερμανία. Στο χωριό, όμως, η ξαφνική αναχώρηση του μετανάστη δημιουργεί υποψίες, και γρήγορα θα φτάσει η αστυνομία... Η ταινία έλαβε τα βραβεία καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, φωτογραφίας, γυναικείου ρόλου, καθώς και το βραβείο κριτικών στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1970, ενώ, το 1971, κέρδισε το βραβείο της καλύτερης ταινίας της χρονιάς στη Γαλλία, το βραβείο καλύτερης ξένης ταινίας στο Φεστιβάλ της Ιέρ και ειδική μνεία της FIPRESCI στο Φόρουμ του Φεστιβάλ Βερολίνου.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 21:00

Guest List

- ΑΛΕΞΑΚΗ ΛΥΓΕΡΗ
- ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΗΘΟΠΙΟΣ
- ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΛΕΞΗΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, Ο CLARK KENT ΕΙΝΑΙ Ο SUPERMAN
- ΑΝΔΡΙΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ, ΑΥΤΗ Η ΝΥΧΤΑ ΜΕΝΕΙ
- ΑΝΤΥΠΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
- ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ NET
- ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΛΙΟΣ, Δ/ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ, Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ
- ΑΡΓΥΡΟΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ, Δ/ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ, ΘΗΛΥΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
- ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΗΘΟΠΙΟΣ, 2000 + 1 ΣΤΙΓΜΕΣ
- ΑΛΑΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
- ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΘΑΝΑΣΗΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ, ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
- ΚΑΤΣΟΥΡΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ
- ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ, ΕΙΔΑΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
- ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΧΑΝΕΙ ΣΕ ΟΛΑ
- ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ ΑΡΗΣ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ
- ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ, ΗΘΟΠΙΟΣ, ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Ανακοίνωση

Η δημοσιογράφος Ντέμπορα Κυβρικό-σέου και ο οπερατέρ-παραγωγός Βασίλης Τριανταφύλλου παρευρίσκονται στη φετινή διοργάνωση του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ως απεσταλμένοι ανταποκριτές της τηλεόρασης του διεθνούς πρακτορείου ειδήσεων Reuters, για να παρουσιάσουν και να επιμεληθούν ένα αφιέρωμα στο σύγχρονο ελληνικό κινηματογράφο. Στο δεκαήμερο της εδώ παραμονής τους θα έχουν την ευκαιρία να συνομιλήσουν με τους παλιούς και νέους εκπροσώπους της εθνικής μας κινηματογραφίας και να παρουσιάσουν αποσπάσματα από τις ελληνικές παραγωγές που παρουσιάζονται φέτος εδώ.

Ταξίδια και τοπία του Θόδωρου Αγγελόπουλου

Σήμερα, στις 6 το απόγευμα στην Αποθήκη Γ, γίνεται η παρουσίαση των εκδόσεων που αναφέρονται στο έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Αναλυτικότερα, το πρόγραμμα των παρουσιάσεων έχει ως εξής:

Θίασος
Ομιλητές: Μιχάλης Δημόπουλος, Θανάσης Καστανιώτης

10 & 3/4
Ομιλητής: Γιάννης Σολδάτος

Χώρος και χρόνος στον κινηματογράφο του Θόδωρου Αγγελόπουλου
Ομιλητής: Ειρήνη Στάθη

The films of Theo Angelopoulos. A cinema of contemplation
Ομιλητής: Andrew Horton

Theo Angelopoulos. La mirada de Ulises
Ομιλητής: Pere Alberó

Θόδωρος Αγγελόπουλος. Μονογραφία, έκδοση του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Ομιλητής: Νίκος Κολοβός

Επίσης, στις 7:30, στην Αποθήκη Β, εγκαίνιαζονται οι εκδόσεις φωτογραφίας, σκηνογραφίας και κοστούμιών από τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Παιδική Προβολή

Κυριακή 12 Νοεμβρίου
ΟΛΥΜΠΙΟΝ, ώρα 11:30

Για μια ακόμη χρονιά, θα πραγματοποιηθεί μια ειδική παιδική προβολή στο πλαίσιο των Νέων Οριζόντων για το μελλοντικό κοινό του Φεστιβάλ με την προβολή της Σουηδικής ταινίας **Τσατζίκι**. Μετά την προβολή θα ακολουθήσει μια γιορτή για τους μικρούς θεατές του Φεστιβάλ με την παρουσία του μικρού πρωταγωνιστή Samouel Haus.

Τσατζίκι Tsatsiki, morsan och polisen

της Έλα Λερχάγκεν
(Σουηδία-Νορβηγία-Δανία, 2000)

Το όνομά του είναι Τομπίας, αλλά όλοι φωνάζουν το οκτάχρονο αυτό αγόρι με το παρτσούκλι του: Τσατζίκι. Και γιατί τον λένε Τσατζίκι; Για τον απλούστατο λόγο ότι συνέχεια ονειρεύεται την Ελλάδα. Ο Τσατζίκι μένει με τη μητέρα του, την Τίνα. Δεν έχει δει ποτέ τον πατέρα του, έναν έλληνα ψαρά, που δεν ξέρει καν ότι έχει γιο στη Σουηδία. Ο Τσατζίκι θα έδινε τα πάντα για να επισκεφθεί τον πατέρα του και να βουτήξει μαζί του για καλαμάρια. Τα βράδια, προσπαθεί να δει για πόση ώρα μπορεί να κρατήσει την αναπνοή του. Μια μέρα, ο Τσατζίκι γνωρίζεται μ' έναν αστυνομικό που έχει πρόσφατα μετατεθεί στη Στοκχόλμη. Ο αστυνομικός ψάχνει για σπίτι και, μια που στο σπίτι του Τσατζίκι και της Τίνας υπάρχει ένα επιπλέον δωμάτιο, ο αστυνομικός γίνεται νοικάρης τους...

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Κράμπακ / Krámpack

του Σέσκ Γκέι (Ισπανία, 2000)

Ο Ντάνι καλεί τον Νίκο, συμμαθητή και καλύτερό του φίλο, να περάσουν μαζί το καλοκαίρι στο εξοχικό της οικογένειάς του, κοντά στη θάλασσα. Είναι αποφασισμένοι και οι δύο να χάσουν την παρθενιά τους μέσα στο καλοκαίρι, ωστόσο αρκούνται ευχαρίστως να κάνουν κάθε τόσο ένα «κράμπακ» (αμοιβαίο αυνανισμό).

Αναζητήσεις - Παύλος Ζάννας, 13:00 & 22:30

Νοικοκυριό άνω κάτω

Good housekeeping

του Φρανκ Νόβακ (ΗΠΑ, 2000)

Ο Ντον και η Ντονατέλα χωρίζουν, μένουν όμως στο ίδιο σπίτι. Ο Ντον είναι άνεργος, κι όλη μέρα γλεντοκοπάει και ανταλλάσσει παιχνίδια με τους φίλους του. Η Ντονατέλα εργάζεται σ' ένα εργοστάσιο, κι έχει δεσμό με τη λεσβία υπάλληλο, την Μάριον. Ύστερα από έναν καθγιά με την Ντονατέλα, ο Ντον χτίζει έναν τοίχο μέσα στο σπίτι που το χωρίζει στα δύο.

Σκιές στη νύχτα - Cine Προβλήτα 2, 13:00

Το γράμμα / La lettre

του Μανουέλ ντε Ολιβέιρα

(Πορτογαλία/Γαλλία/Ισπανία, 1999)

Η δεσποινίς ντε Σαρτρ έχει ήδη ζήσει την πρώτη της ερωτική απογοήτευση. Ένα βράδυ, τη συστήνουν σ' έναν φημισμένο γιατρό, τον Ζακ ντε Κλεβ. Ο γιατρός ερωτεύτηκε την κοπέλα όταν την είδε να διαλέγει ένα κολιέ σ' ένα γνωστό κοσμηματοπωλείο στην Πλας Βαντόμ. Η κοπέλα δέχεται να τον παντρευτεί, μ' όλο που δε νιώθει γι' αυτόν κανένα πάθος.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Παύλος Ζάννας, 15:00

Η ξένη / Die fremde

του Γκοττ Σπίλμαν (Αυστρία, 2000)

Ο Χάρι είναι ταξιτζής. Ζει μόνος, στα προάστια της Βιέννης, και δουλεύει μόνο τη νύχτα. Η Μερσέδες είναι από το Μεξικό. Εξωτική, πανέμορφη

και σαγηνευτική, είναι σίγουρη για τον εαυτό της, μα και αφέλης. Μαζί με τον γερμανό φίλο της, έχουν φέρει λαθραία στην Αυστρία ένα κιλό κοκαΐνη, με σκοπό να βγάλουν γρήγορα λίγα λεφτά.

Αυστριακός Κινηματογράφος - Cine Προβλήτα 2, 15:30

Ο κύκλος / Dayereh

του Τζαφάρ Πανάχι (Ιράν-Ιταλία, 2000)

Μια γυναίκα έχει μόλις γεννήσει ένα κοριτσάκι. Δεν το ξέρει, αλλά και η ίδια και η κόρη της είναι ήδη ανεπιθύμητες. Τρεις γυναίκες βγαίνουν από τη φυλακή με προσωρινή άδεια. Η ανάγκη τους για τα χρήματα που θα τους εξασφαλίσουν την ελευθερία, θα τις εξωθήσει σε ακραίες πράξεις.

Κυρίως πρόγραμμα - Παύλος Ζάννας, 17:30

Ο ποταμός Σουζού / Reka Suzhou

του Λου Γιέ (Κίνα-Γερμανία, 2000)

Ένας μοναχικός άντρας με μια βιντεοκάμερα περιπλανιέται στους δρόμους της Σαγκάης. Μια μέρα, στη ζωή του εισβάλλει ο Μαρντάρ, που έχει μόλις βγει από τη φυλακή όπου είχε μπει για την απαγωγή της νεαρής φίλης του, της Μουντάν. Η Μουντάν λέγεται πως πήδηξε από μια γέφυρα στον ποταμό Σουζού. Μόνο ο Μαρντάρ είναι πεπεισμένος ότι η κοπέλα είναι ζωντανή...

Κυρίως πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 18:00

101 Ρέικιαβικ / 101 Reykjavik

του Μπαλτάσαρ Κορμακούρ (Ισλανδία, 2000)

Ο Χλίνουρ, ο αντιήρωας αυτής της ντελiriaκής κωμωδίας, στα 28 του χρόνια ζει ακόμα με τη μητέρα του, που του γκρινιάζει κάθε τόσο, αλλά, γενικώς, τον αφήνει να κάνει ό,τι θέλει. Ο Χλίνουρ τα βράδια, συναντά τους φίλους στα μοδάτα μπαράκια της συνοικίας 101 του Ρέικιαβικ. Παρά τις αναρίθμητες κατακτήσεις του, ο Χλίνουρ βλέπει τις γυναίκες ως εξωγήινο είδος. Ωστόσο, η ζωή του δε μέλλει να παραμείνει τόσο απλή...

Αναζητήσεις - Παύλος Ζάννας, 20:00

Βίαία πάθη και ακραίοι έρωτες

Απιστία / Trolösa

της Λιβ Ούλμαν (Σουηδία, 2000)

Η Μαρριάν έχει έναν ευτυχισμένο γάμο με τον Μάρκου, διακεκριμένο μάεστρο. Έχουν μια νιάχρονη κόρη, την Ιζαμπέλ. Ο καλύτερος φίλος του Μάρκου είναι ο Ντάβιντ. Δυο φορές χωρισμένος, ο Ντάβιντ βρίσκεται συχνά στο σπίτι του Μάρκου και της Μαρριάν, και η Ιζαμπέλ τρεφεται να του λείει παραμύθια. Ένα βράδυ, κι ενώ ο Μάρκου λείπει, ο Ντάβιντ έρχεται επίσκεψη ως συνήθως. Όμως, κάτι αλλάζει, κι αυτό που κάποτε ήταν μια ασφαλής, πλατωνική σχέση, νάμεσα στη Μαρριάν και στον Ντάβιντ, ξαφνικά χει γίνεται κάτι άλλο.

Κυρίως πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 20:30

Σχεδόν τίποτα / Presque rien

του Σεμπαστιέν Λιφοίτς (Γαλλία, 2000)

Δύο έφηβοι, ο Ματιέ κι ο Σεντρίκ, γνωρίζονται να καλοκαίρι, νιώθουν να ελκύονται και αφήνουν αχαλίνωτες τις ερωτικές τους επιθυμίες. Ο Ματιέ αποφασίζει να φύγει από το σπίτι των γονιών του και να ζήσει με τον Σεντρίκ. Τον επόμενο χειμώνα τίποτα δεν θα έχει μείνει πια από τον έρωτά του.

Γαλλικός κινηματογράφος - Cine Προβλήτα 2, 23:00

Chiara Mastroianni

μια πριγκίπισσα του σύγχρονου ευρωπαϊκού κινηματογράφου

πολέμου. Η Μαστρογιάννι στη διάρκεια των γυρισμάτων ένωσε την επιθυμία να αντιδράσει στον συντηρητικό χαρακτήρα του ρόλου αλλά μετά συνειδητοποίησε πως αυτό δεν θα οφελούσε. Βλέποντας το αποτέλεσμα της σκηνοθεσίας του Ολιβέρα στην οθόνη ένωσε έκπληξη με τις σκηνές που δεν είχε καταλάβει πως είχαν συμπεριληφθεί στα γυρίσματα. Ο αλληγορικός και απρόβλεπτος Ολιβέρα τη δείχνει όμορφη όσο ποτέ. Η ηθοποιός μεταφέρει στην ταινία την αίσθηση της δύναμης όπως αυτή ξεπροβάλλει από την συγκρατημένη ευαισθησία μιας γυναίκας. Ο εσωτερικός χαρακτήρας της πριγκίπισσας παραλληλίζεται με τη πορεία της Μαστρογιάννι στον κινηματογράφο που έχει προτιμήσει την λιγότερο λαμπερή του πλευρά, δηλαδή τον κινηματογράφο τέχνης, χωρίς αυτό βέβαια να της έχει αποκλείσει και την συμμετοχή της σε ταινίες περισσότερο εμπορικές. Από ρόλο σε ρόλο η νεαρή δυναμική ηθοποιός έχει επιβληθεί αποφεύγοντας τα στερότυπα της μούσας ή της κομψής νεαρής και χαρισματική περνάει με άνεση από την ελαφρότητα του χιούμορ στην σοβαρότητα: «Μου αρέσει να βλέπω ταινίες που υποκαθιστούν το συναίσθημα της ρευστότητας της ζωής όπου τίποτα από αυτά που κάνουν οι ηθοποιοί δεν μοιάζει να φαίνεται επίπονο. Οι ηθοποιοί είμαστε χαμαιλέοντες, υποχρεωμένοι να εμβαθύνουμε στο περιβάλλον του σκηνοθέτη και να το εξυπηρετήσουμε. Μονάχα στα εσωτερικά αυτά του συστήματος κατακτούμε ένα είδος ελευθερίας».

Στην ταινία το Γράμμα του πορτογάλου σκηνοθέτη (βραβείο κριτικής επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών), πολλοί δημοσιογράφοι πιστέψαν πως θα άξιζε στην 27χρονη Κίαρα το βραβείο ερμηνείας. Ο 90χρονος σκηνοθέτης εμπνευσμένος από το κλασικό μυθιστόρημα του 17ου αιώνα *Η πριγκίπισσα ντε Κλεβ* (La princesse de Clèves) της Μαντάμ ντε Λαφαγιέ, το οποίο το προσαρμόζει στην σημερινή εποχή, προτίμησε την Κίαρα Μαστρογιάννι για τον ρόλο της πριγκίπισσας ντε Κλεβ. Η συμφωνία για την συνεργασία μεταξύ του σκηνοθέτη και της νέας ηθοποιού πραγματοποιήθηκε σε κοινή συνάντησή τους σε εστιατόριο της Κρουαζέτ το 1998 παρουσία του πορτογάλου παραγωγού Πάουλο Μπράνκο. Ο Ολιβέρα συμμετείχε το 1998 στο φεστιβάλ Καννών με την ταινία του *Η ανησυχία* (L'inquietude) ενώ η Μαστρογιάννι ήταν μέλος της κριτικής επιτροπής και ερμήνευε τον ρόλο μιας έμπειρης πόρνης στην ταινία της Λετίσια Μασσόν *Για πούλημα*.

Η πριγκίπισσα ντε Κλεβ ερμηνεύει τον χαρακτήρα μιας γυναίκας που παντρεύεται χωρίς να νοιώθει έντονα συναισθήματα για τον σύζυγό της. Το πάθος της διοχετεύεται σ'έναν νεαρό τραγουδιστή της τζαζ, αστέρι του είδους στην Πορτογαλία, αλλά αρνείται να το εξωτερικεύσει και κλείνεται στον εαυτό της. Απο-

«Για τον ηθοποιό, είναι πιο σημαντικό να συνειδητοποιήσει σε ποιο σημείο είναι ικανός να γίνει το αντικείμενο του σκηνοθέτη, δηλαδή να είναι κατευθυνόμενος, να χρησιμοποιείται. Στην αρχή κάτι τέτοιο ένιωθα με τον Ολιβέρα, και το αποδεχόμουν με κάποιο βαθμό παθητικότητας, ενώ τα πράγματα είναι πιο σύνθετα. Πρέπει να αποδεχτούμε την ιδέα του πίνακα που είναι στην διαδικασία σύνθεσής του γύρω από μας.»

Η Νορβηγίδα Λιβ Ούλμαν, γεννημένη το 1938 στο Τόκιο, είναι μια από τις σημαντικότερες ερμηνεύτριες του κινηματογραφικού έργου του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν και για ένα μεγάλο διάστημα σύντροφός του. Από το 1966 έως το 1977 έπαιξε κεντρικούς ρόλους σε 9 ταινίες του. Στο θέατρο έχει ερμηνεύσει διαδοχικά σε διάφορα μέρη του κόσμου *Το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ* για το οποίο τελευταία έχει γράψει το σενάριο και επιθυμεί να το γυρίσει σε ταινία. Στο βιβλίο της με τίτλο *Changing* (Αλλάζοντας) περιγράφει μ'ευαισθησία κι εξυπνάδα την κοινή ζωή και τη συνεργασία που είχε με τον Ίνγκμαρ Μπέργκμαν. Από το 1989 και μετά η Λιβ Ούλμαν εγκαταλείπει την θέση της πάνω στη σκηνή και το 1993, αφού έχει ολοκληρώσει το σενάριο για την ταινία *Sophie*, μετά από παρότρυνση συνεργατών της, αναλαμβάνει να το σκηνοθετήσει. Ακολουθούν άλλες τρεις δικές της ταινίες με πιο πρόσφατη την *Απιστία* (*Trolösa*) σε σενάριο του σουηδού σκηνοθέτη.

Liv Ullman

Αναζητώντας τις ηθικές αξίες σε μια εποχή που τείνει να τις εξαφανίσει

Για ποιον λόγο νομίζετε ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν σας έδωσε το σενάριο του να το κάνετε ταινία;

Δεν μπορούσε να το κάνει μόνος του επειδή ήταν πολύ προσωπικό. Ήθελε την δική μου οπτική κατά κάποιο τρόπο, κι αν καθόταν μαζί μου όταν το φτιάχναμε δεν θα ήταν πια δική μου δουλειά, επειδή έχει ισχυρή προσωπικότητα και είναι μια ιδιοφυΐα δεν θα μπορούσε να κάτσει με σταυρωμένα χέρια. Έτσι μου είπε πως είναι δική μου ταινία και αυτό το χρειαζόταν. Επειδή τον γνώριζω τόσο καλά κι εκείνος γνωρίζει εμένα, πιθανότα ήξερε ότι θα μπορούσα να βρεθώ εκεί που εκείνος δεν θα μπορούσε.

Ποιά ήταν η γνώμη του για το τελικό αποτέλεσμα;

Φοβόταν για τις αντιδράσεις του κόσμου, πως θα ήταν κακές, κι αν ήξερε πως η ταινία είναι κακή θα ήταν ικανοποιημένος που ο κόσμος είναι κακός μαζί της, επειδή θα μπορούσε να αποποιηθεί των ευθυνών του.

Γιατί πιστεύετε πως οι άνθρωποι μπορεί να είναι κακοί με μια ταινία;

Επειδή οι άνθρωποι προσλαμβάνουν διαφορετικά πράγματα από μια ταινία. Αν σας διηγηθώ μια ιστορία είναι κάτι που βγαίνει από μέσα κι από τον τρόπο που βλέπω εγώ τη ζωή. Κι εσείς μπορεί να καταλάβετε κάτι και να μου πείτε πως αναγνωρίζετε αυτό ή το άλλο, ή μπόρείτε ν'αναρωτηθείτε για τί πράγμα μιλάω. Βλέπουμε αυτό που είναι πιο σημαντικό για τους εαυτούς μας. Ο ίδιος ο Ίνγκμαρ δεν είδε ποτέ το παιδί στην ιστορία της ταινίας. Το σενάριο του είναι ένας μονόλογος. Μόλις είδε την ταινία ολοκληρωμένη, τότε μόνο αναλογίστηκε ότι δεν το είχε σκεφτεί. Γι' αυτόν υπάρχει μόνο ένα θύμα κι αυτό είναι η γυναίκα, επειδή ήταν κακός μαζί της, επειδή της φέρθηκε άσχημα αφότου κοιμήθηκε με τον άνδρα της. Αυτή είναι το θύμα και γι' αυτήν είχε τύψεις όλα αυτά τα χρόνια. Αν υπάρχει όμως κάποιος για τον οποίο πρέπει να έχει τύψεις είναι το παιδί. Αυτό δεν το είχε νιώσει μέχρι που είδε την ταινία... Το να διηγείσαι μια ιστορία είναι μια υπόθεση υποκειμενική. Κι αυτά που λέω μπορεί ούτε κατά διάνοια να αποτελούν αλήθεια για τον Ίνγκμαρ, απλά λέω αυτό που είναι αλήθεια για μένα. Και γι' αυτό η ιστορία έχει τη διάρκεια που έχει, επειδή είναι η πραγματική μου ιστορία. Και γι' αυτό κι ο Ίνγκμαρ έγραψε τις λέξεις που έγραψε επειδή αυτός είναι σ' ένα ταξίδι ξανά και ξανά το οποίο έχει να κάνει με την αγάπη και την προδοσία και το να φεύγει, να το κάνει με μια άλλη γυναίκα, μέχρι που μια μέρα που βλέπει πως η ζωή κάτι του λέει. Κι αυτό το είδε στα 80 του, οπότε τελικά μπόρεσε να γράψει αυτήν την ιστορία.

Το να αναφέρεσαι δημόσια στο θέμα της πιθανής αυτοκτονίας σου μήπως είναι ένας τρόπος για να την αποφύγεις; Γνωρίζω όμως πολλούς που δεν έχουν φίλους, δεν έχουν χρήματα, κανείς δεν τους νιάζεται, δεν μπορούν να βγουν από το κρεβάτι τους επειδή είναι τόσο σκληρή γι' αυτούς η ζωή. Χρειάζονται για παράδειγμα μια ώρα για να μετακινήσουν το ένα τους πόδι και άλλη τόση για το άλλο, και κατόπιν χαίρονται που τα καταφέρνουν. Γνωρίζω αυτούς τους ανθρώπους, και θα προτιμούσα ν'ακούσω τον Μπέργκμαν να μιλάει για κάτι τέ-

τοιο. Ή ότι φοβάται που παύει να είναι μια ιδιοφυΐα κι ο κόσμος θα πάψει πια ν'ασχολείται μαζί του. Θα προτιμούσα ν'ακούσω κάτι τέτοιο και όχι για την αυτοκτονία επειδή αυτό καθιστά όλους εμάς υπεύθυνους. Αν δηλώνεις κάθε φορά που δίνεις μια συνέντευξη πως μελετάς την αυτοκτονία σου τότε όλοι μας είμαστε υπεύθυνοι γι' αυτό που μπορεί να σου συμβεί όταν θα βγεις έξω.

Πόσο είστε εσείς η ίδια σαν Μάριαν, η γυναίκα που βρίσκεται ανάμεσα σε δύο άνδρες στην ταινία σας;

Έχω ερωτευθεί κι έχω χάσει, μ'έχουν αφήσει και τους έχω αφήσει, δεν νομίζω ότι το έχω επαναλάβει όσες φορές το έχει κάνει εκείνος. Όφειλα να εκπληρώσω τις υποχρεώσεις μου και τα πράγματά μου, να φτιάξω φαγητό, να έχω ένα παιδί να φροντίσω, να το στείλω στο σχολείο. Οι ιδιοφυΐες δεν χρειάζεται να τα κάνουν αυτά, έτσι μπορούν να κάτσουν μ'όποιον

“Η Απιστία είναι βασισμένη σ' ένα πραγματικό περιστατικό το οποίο συνέβει στη ζωή του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν. Προσπάθησε να το γράψει αλλά τα κατάφερε μονάχα όταν ένιωσε την ψυχή του σεναρίου στον χαρακτήρα και το ταμπεραμέντο μιας ηθοποιού, της Λένα Έντρε.”

είναι μαζί τους. Αυτό είναι ένα προνόμιο το οποίο εμείς δεν το έχουμε. Αναγνωρίζω ένα μεγάλο μέρος του εαυτού μου στην Μάριαν και χρησιμοποίησα αρκετά στοιχεία από τις εμπειρίες μου. Επειδή ήθελα αυτή η ταινία να είναι ελπιδοφόρα, ήθελα ο ίδιος να συγχωρήσει τον εαυτό του, ήθελα ο ίδιος να μην ζει πια με τις ενοχές του. Και η Λένα Έντρε ένωσε το ίδιο...

Η επίδραση της ταινίας είναι θετική επειδή χρειαζόμαστε αξίες. Ζούμε σε μια εποχή δίχως αξίες. Δεν έχει σημασία αν θέλεις να το κάνεις λίγο μ'εκείνον και στην συνέχεια λίγο παραπάνω... Επειδή είναι τόσο εύκολο. Σκεφτόμαστε συχνά: "Δεν μου αρέσει ο άνδρας μου νομίζω πως θα χωρίσω. Μου αρέσει το πάθος, θα δοκιμάσω το πάθος για λίγο και μετά θα επιστρέψω." Δεν βλέπουμε ότι ζούμε αυτό που είναι βαθιά στην καρδιά μας και αυτές είναι οι αξίες τις οποίες βιώνουμε. Νομίζω πως είναι πολύ σημαντικό το να πηγαίνουμε στο παρελθόν μας, όχι ηθικά αλλά γιατί χρειαζόμαστε αξίες, διαφορετικά θα μείνουμε μόνοι μας μπροστά από τα κομπιούτερ, όπως κάνει ο Ίνγκμαρ Μπέργκμαν ολομόναχός σ' ένα νησί. Χρειαζόμαστε αξίες κι ένα πιστεύω.

Δεν ήταν ο Μπέργκμαν από πάντα ένας ερημίτης;

Τώρα όμως είναι πραγματικά, επειδή αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ζει, όπως φαίνεται και στην ταινία. Κατά κάποιο τρόπο είναι ένα ντοκιμαντέρ, επειδή ο χώρος εργασίας του είναι ακριβώς όπως ο χώρος τον οποίο δείχνω στην ταινία και η θέα είναι η ίδια. Εκεί ζει μόνος του και μιλάει με τους φίλους του στο τηλέφωνο. Το γεγονός είναι λυπηρό επειδή είναι ένας θαυμάσιος ακροατής και θαυμάσιος συζητητής, όχι όμως έτσι.

Στο κείμενο σας για την ταινία κάνετε μια ηθική τοποθέτηση και λέτε πως δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό που θέλουμε όταν υπάρχει ένα παιδί. Πώς βλέπετε την πραγματικότητα σήμερα όπου οι υπάρχοντες ηθικοί κανόνες εξανεμίζονται καθημερινά;

Κατά τη γνώμη μου πρέπει να έχουμε ηθικές αξίες και να πιστεύουμε σε μια υψηλότερη δύναμη, μπορείτε να την ονομάσετε όπως θέλετε. Υπάρχει κάτι πιο σημαντικό από σας και υπάρχει ένας λόγος για σας, να υπάρχουν στη γη. Ο Θεός δεν εξαφανίζεται επειδή εμείς δεν πιστεύουμε πια σε αυτόν, αλλά εμείς θα εξαφανιστούμε, αν δεν πιστεύουμε σε τίποτα. Αν δεν προσέχουμε την φύση, αν δεν προσέχουμε τους γύρω μας, είμαστε εμείς που θα υποφέρουμε.

Γιατί δεν θέλετε να ασκήσετε πάλι το επάγγελμα του ηθοποιού; Δεν γνωρίζω αν μ'ευχαριστεί πια το να δείχνω το πρόσωπο μου, έχω κάνει σχεδόν όλες τις πιθανές γκριμάτσες. Ίσως αν μπορούσα να κάνω κάτι άλλο. Τότε ίσως! Μου αρέσει να κάνω την δουλειά του κάρου και να έχω ηθοποιούς για να ερμηνεύουν τους ρόλους.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσης

Η συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στη διάρκεια του 53ου Φεστιβάλ Καννών, λίγες μέρες μετά την παρουσίαση στη συνηθισμένη τηλεόραση μιας εκπομπής με προσκεκλημένους τον Ίνγκμαρ Μπέργκμαν και τον ηθοποιό Έρναντε Γκόσεφσον. Στην εκπομπή της δημοσιογράφου Μαλού ο σκηνοθέτης ανέφερε: «η αυτοκτονία, που ήταν ένας θάνατος φυσιολογικός για μένα.»

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Dejan Acimovic

«ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΠΟΛΥ ΒΙΑ. ΑΥΤΗ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ»

Η ταινία σας βασίζεται σε μια πραγματική ιστορία. Πείτε μας κάποια πράγματα γι' αυτό. Πράγματι ο χαρακτήρας που ενέπνευσε την ιστορία του φιλμ πέρασε έξι χρόνια στη φυλακή, από τα μέσα της δεκαετίας του '80 μέχρι το 1990 που αφέθηκε ελεύθερος. Άλλωστε παίζει και ο ίδιος στην ταινία. Επίσης προκειμένου να υπάρχει αληθοφάνεια τα γυρίσματα έγιναν στον πραγματικό χώρο της φυλακής και καθ' όλη τη διάρκεια τους ήρθα σε επαφή με πολλούς κρατούμενους, οι ιστορίες των οποίων με εντυπωσίασαν πολύ.

Αναφέρατε στις συνθήκες που επικρατούσαν στις φυλακές της Κροατίας στη δεκαετία του '80. Στην οθόνη θα δείτε πολλή βία. Αυτή όμως είναι η πραγματικότητα. Είναι πραγματικά μια σκληρή ταινία. Δεν ξέρω αν οι συνθήκες τώρα, μετά από δέκα χρόνια είναι διαφορετικές. Έλπίζω πάντως να είναι καλύτερες. Αυτό επίσης που είναι σημαντικό είναι ότι γίνεται αναφορά στην Κροατία πριν την περίοδο του πολέμου. Και αυτή είναι μια εποχή για την οποία η Ευρώπη γνωρίζει ελάχιστα πράγματα.

Τη μουσική της του φιλμ έγραψε ο Goran Bregovic ο οποίος είναι πολύ δημοφιλής στην Ελλάδα. Τι μπορείτε να μας πείτε για τη συνεργασία σας;

Ο Bregovic είδε ολοκληρωμένη την ταινία και μετά έγραψε τη μουσική. Είχε διαβάσει βέβαια το σενάριο αλλά η μουσική του γράφτηκε πάνω στις εικόνες που είδε. Έχει τόσο έθνικ και βαλκανικά στοιχεία, όσο και συμφωνικά μέρη. Αλλάζει δηλαδή συνεχώς διαθέσεις. Θα έλεγα ότι διαφέρει από άλλα έργα του όπως για παράδειγμα το *Underground*. Πάντως ό,τι κι αν γράψει ο Bregovic είναι σημαντικό.

Είστε ηθοποιός και αυτή είναι η πρώτη σας ταινία. Τι σας ώθησε σ' αυτό και τι προβλήματα συναντήσατε;

Είμαι αρκετά χρόνια ηθοποιός και έχοντας γυρίσει πολλές ταινίες, ένιωθα ότι ήθελα να εκφραστώ και με έναν διαφορετικό τρόπο. Είχα και άλλα πράγματα να πω. Και σκόπευω να συνεχίσω να γυρίζω ταινίες. Βέβαια υπήρξαν προβλήματα κατά το στάδιο της παραγωγής, μιας και η Κροατία είναι μια χώρα με φτωχή κινηματογραφία και δεν είναι πάντα εύκολο ένας σκηνοθέτης να γυρίσει την ταινία του. Επίσης είναι δύσκολο και να γίνει καλή διανομή μιας και οι μεγάλες αίθουσες παίζουν ως επί το πλείστον αμερικανικά φιλμ.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 16

Μ Α Τ Ι Ε Σ Σ Τ Α Β Α Λ Κ Α Ν Ι Α

Αγκίστρι στον ουρανό / Nebeska udica

του Ljubisa Samardzic (Γιουγκοσλαβία-Ιταλία, 2000)

Ο χρόνος, 1999. Ο τόπος, το Βελιγράδι. Οι νατοϊκοί βομβαρδισμοί είναι στο αποκορύφωμά τους και η πόλη έχει αρχίσει να ζει τις επιπτώσεις τους: η διάθεση των κατοίκων έχει αρχίσει να αλλάζει, καθώς η ζωή τους βρίσκεται διαρκώς "υπό απειλή". Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον κινείται ο κεντρικός χαρακτήρας της ταινίας: Ο Καϊα είναι ένας μπασκετμπολίστας που έχει να αντιμετωπίσει, όχι μόνο τον κίνδυνο των αεροπορικών επιδρομών, αλλά και την πιθανότητα να επιστρατευτεί. Επιπλέον η κατάσταση που ζει η πόλη έχει αρχίσει να υπονομεύει και τις ασταθείς οικογενειακές σχέσεις του ήρωα, δημιουργώντας προβλήματα στην οικογένειά του. Ο 5χρονος γιος του, Јован, στην διάρκεια ενός βομβαρδισμού κάνει την ικανότητα της ομιλίας τους και η εν διαστάσει σύζυγός του, Tijana δέλει να τον προστατεύσει εγκαταλείποντας το Βελιγράδι με προορισμό την Ιταλία. Όμως προς το παρόν ο μικρός έχει ανάγκη να αισθανθεί ότι η οικογενειακή ενότητα είναι αδιατάρακτη και ότι όλα είναι όπως πριν. Καθώς το χάος έχει αρχίσει, σιγά-σιγά, να εισβάλλει στην καθημερινότητα, ο Καϊα μαζί με τους φίλους του αποφασίζουν, εν μέσω των βομβαρδισμών, να οργανώσουν ένα γήπεδο μπάσκετ στα ερείπια μίας βιομηχανίας: μια κίνηση καθοριστική για όλα τα κεντρικά πρόσωπα της ταινίας.

Στην πρώτη του ταινία, ο Ljubisa Samardzic, ένας από τους πιο γνωστούς Γιουγκοσλάβους ηθοποιούς, τον είχαμε δει πέρυσι στις *Ρόδες* του Djordje Milosavljevic, τοποθετεί την δράση στο κενό: την περίοδο των αεροπορικών επιδρομών. Και είναι αυτή η επιλογή καθοριστική για την ταινία: εδώ πρόσωπα ζουν υπό καθεστώς τρόμου, προσπαθούν να συνδιαλλαγούν με το χάος, προσπαθούν να προστατευθούν από μια αόρατη απειλή.

Έχοντας στο κέντρο της αφήγησης τις ζωές φυσιολογικών ανθρώπων, οι οποίοι ζουν κάτω από τραγικές, μη φυσιολογικές συνθήκες, ο σκηνοθέτης αναζητά μαζί με τους ήρωες του, την χαμένη ισορροπία, την αρμονία που οι βομβαρδισμοί αφαίρεσαν από τις ζωές τους. Και εκεί ακριβώς έγκειται η ουσία της ταινίας: στις εικόνες της αντικρίζουμε μια από τις πολλές «παράπλευρες» μικρές τραγωδίες, ένα από τα πολλά μικρά δράματα, που διεξήχθησαν, εν κρυπτώ, την περίοδο των βομβαρδισμών.

Δ.Μ.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 15:00

Κατάλαβες φίλε μου; / Je li jasno, prijatelju?

του Dejan Acimovic (Κροατία, 2000)

Ο χώρος της δραματικής πλοκής για αυτή τη ταινία είναι μια φυλακή. Ίσως από τις σκληρότερες φυλακές της Γιουγκοσλαβίας, η Stara Gradiska φιλοξενούσε πολιτικούς και ποινικούς κρατούμενους –και η οποία τελικά έκλεισε το 1991, για τις «μη-ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης» σ' αυτή. Οι κεντρικοί χαρακτήρες της αφήγησης είναι οι έγκλειστοι σ' αυτήν: πρόσωπα που προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα σ' αυτό το κολαστήριο των ψυχών και των σωματών. Η αφήγηση περιγράφει την καθημερινή ζωή σ' αυτήν την φυλακή, καταγράφει τις σχέσεις ανάμεσα στους φυλακισμένους. Στο κέντρο της δραματικής πλοκής είναι ένας έγκλειστος για φόνο εξ' αμελείας και η αφήγηση παρακολουθεί την πορεία του μέσα στη φυλακή: από τον εγκλεισμό του μέχρι την απελευθέρωσή του.

Απομονωμένοι από τον εξωτερικό κόσμο οι φυλακισμένοι αγνοούν τα τεκταινόμενα και τις εξελίξεις στην κοινωνία. Και καθώς η χρονική περίοδο στην οποία διαδραματίζεται η ταινία είναι

καθοριστική –βρισκόμαστε στα τέλη δεκαετίας του '80 την περίοδο που ξεκινούσαν οι εθνικιστικές ταραχές στην Γιουγκοσλαβία–, οι πολιτικές προεκτάσεις δεν λείπουν από την δραματική πλοκή (ιδίως στις σκηνές του τέλους). Τέσσερα χρόνια προετοιμασίας χρειάστηκε ο Dejan Acimovic, ο σκηνοθέτης της ταινίας για να ερευνήσει το θέμα τους: συνεντεύξεις και συναντήσεις με παλιούς κρατούμενους προσέφεραν ένα αρκετά σημαντικό υλικό που ενσωματώθηκε στο σενάριο. Πρόσωπο που έδωσε στον σκηνοθέτη την ιδέα για την ταινία, ήταν ένας φίλος του ο οποίος είχε "θητεύσει" σ' αυτήν την φυλακή. Έτσι η ταινία –παρ' όλο το μη-ρεαλιστικό και συχνά γκροτέσκο ύφος της–, διατηρεί κάτι από την γοητεία και την δύναμη του αυθεντικού.

Στην μουσική υπόκρουση θα συναντήσουμε ένα όνομα εξαιρετικά δημοφιλές και οικείο στον Έλληνα θεατή: είναι ο Goran Bregovic.

Δ.Μ.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:30

Στην άλλη πλευρά

Dincolo

του Hanno Hoffer (Ρουμανία, 1999)

Ο ταχυδρόμος είναι κοντρός και ντροπαλός. Ζει σ' ένα μικρό χωριό κοντά στα σύνορα. Εδώ οι περισσότεροι κάτοικοι του χωριού κάνουν "business" με τους γείτονες, στην άλλη πλευρά των συνόρων. "Φωτεινή εξαίρεση" ο ταχυδρόμος: αρνείται πεισματικά παρ' όλες τις πιέσεις της συζύγου του να ενστερνιστεί το πνεύμα των κορών, δηλαδή την ελεύθερη οικονομία της αγοράς. Όμως ο ήρωας δεν θα αντέξει για πολύ. Ξεκινά λοιπόν με μια ομάδα ποδηλατών για τα σύνορα, για να κάνει "business". Όμως καθώς είναι λίγο υπέρβαρος και σχετικά δυσκίνητος, ο ταχυδρόμος θα αποκοπεί από την ομάδα. Καθώς λοιπόν περιπλανιέται στην περιοχή των συνόρων θα συναντήσει από την άλλη πλευρά μία ομάδα από πόρνες. Γρήγορα απ' όλες τις κοπέλες θα ξεχωρίσει μία: έχει και αυτή πρόβλημα βάρους όπως και ο ήρωας. Όμως η συνάντησή τους θα αποδειχτεί μοιραία για τον ήρωα...

Αυτή η μικρού μήκους ταινία από την Ρουμανία οικοδομεί το κωμικό της πάνω στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του σώματος του ήρωα. Όμως θα ήταν λάθος να θεωρηθεί η ταινία κωμωδία, αφού το απροσδόκητο τέλος συνιστά μια ανατροπή τόσο στον τόνο και το ύφος, όσο και στις σημασίες. Κοιτώντας με συμπάθεια αυτόν τον ήρωα –ένα δεινόσαυρο που δυσκολεύεται να προσαρμοστεί στο πνεύμα της ελεύθερης αγοράς– η σκηνοθεσία κάνει ουσιαστικά την ταινία μια εικονογραφία για τις μικρές τραγωδίες που βιώνουν όσοι επισκέπτονται τον "παράδεισο" της ελεύθερης οικονομίας.

Δ.Μ.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:00

Οκράινα / Ukraina

του Petr Lutsik (Ρωσία, 1999)

Τοποθετώντας στο στόχαστρό του, την εκδυτικοποίηση και την άνευ όρων παράδοση της Ρωσίας στον καπιταλισμό, ο σεναριογράφος Petr Lutsik στην πρώτη του ταινία δημιουργεί μια αλληγορία για την κατάσταση στην χώρα του.

Τόπος της δραματικής πλοκής είναι ένα μικρό απομακρυσμένο χωριό. Η ανακάλυψη πετρελαίου στο υπέδαφος αλλάζει τους ρυθμούς της ζωής: οι κάτοικοι εξαγριώνονται επειδή η γη στην οποία ζούσαν εδώ αιώνες, πουλιέται χωρίς αυτοί να ρωτηθούν, χωρίς να δώσουν την έγκρισή τους. Ο τόπος καταστρέφεται, οι περισσότεροι κάτοικοι αποδέχονται την μοίρα τους, και μετακομίζουν στην πόλη για να δουλέψουν στα εργοστάσια. Όμως στο χωριό, υπάρχει και μια μικρή και ανήσυχη μειοψηφία: μια ομάδα ηλικιωμένων σχηματίζει μια ομάδα αντίστασης. Αποφασισμένοι να εκδικηθούν τους υπεύθυνους για την καταστροφή του χωριού τους, ξεκινάνε ένα ταξίδι εκδίκησης.

Η ταινία είναι μια παραβολή που μπορεί να διαβαστεί με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Όμως, χωρίς αμφιβολία, στον πυρήνα της δραματικής πλοκής, ο θεατής μπορεί να βρει την αγωνία του σκηνοθέτη για τα τεκταινόμενα στην μητέρα πατρίδα. Για τον Petr Lutsik, στην Ρωσία και ανεξαρτήτως του χρόνου και των κοινωνικών συνθηκών -ταρικό καθεστώς, κολεκτιβοποίηση, περεστρόικα-, μια υπήρξε η σταθερά: η εκμετάλλευση του αδυνάτου.

Ο πρωτότυπος ρωσικός τίτλος -*Okraina*- ίσως κάνει πιο σαφείς και καθαρές τις προθέσεις του σκηνοθέτη: είναι μια άμεση αναφορά στην ορόπιτη κλασική ταινία του σοβιετικού κινηματογράφου. Γυρισμένη το 1933 και σκηνοθετημένη από τον Boris Barnet η ται-

νία αυτή επικεντρωνόταν στην εν-εξελίξει τότε κολεκτιβοποίηση -τώρα εδώ περιγράφεται μια ιστορία από- κολεκτιβοποίησης. Και καθώς η ταινία είναι -τουλάχιστον στο πρώτο μέρος της- μια ιδιαίτερα πιστή αναπαραγωγή των αισθητικών κωδίκων του κλασικού Σοβιετικού (όπου μεταξύ άλλων χρησιμοποιείται και η μουσική από την ταινία *Charaev*) οι κινηματογραφικές αναφορές χρησιμοποιούνται για να ενισχύσουν την άποψη του σκηνοθέτη.

Δυστυχώς αυτή η ταινία για τον Petr Lutsik εκτός από πρώτη του ταινία ως σκηνοθέτης υπήρξε και η τελευταία: πέθανε τον Οκτώβριο του 2000.

Δ.Μ.

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 17:30

Αγάπη / Liubov

του Valeri Todorovski (Ρωσία, 1991)

Συναισθήματα και καταστάσεις που όλοι έχουμε ζήσει: είναι τα συναισθήματα που νιώθουμε όταν ερωτευόμαστε για πρώτη φορά. Είναι η πρώτη σεξουαλική εμπειρία, η πρώτη απογοήτευση, ο πρώτος χωρισμός. Πάνω σ' αυτά τα συναισθήματα και σ' αυτές στις καταστάσεις επικεντρώνεται η ταινία του Valeri Todorovski.

Με θέμα τις πολλές και διαφορετικές εκδοχές του Έρωτα, η ταινία έχει ως κεντρικούς ήρωες έφηβους που για πρώτη φορά στην ζωή τους πρόκειται να ερωτευθούν.

Τέσσερα είναι τα κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης: Ο Vadim που είναι ερωτευμένος με την Marina και των οποίων η σχέση πρόκειται να οδηγηθεί σε γάμο. Και ο Sasha που είναι ερωτευμένος με την Masha, μια κοπέλα εβραϊκής καταγωγής.

Όμως η οικογένεια της Masha πρόκειται να μεταναστεύσει στο Ισραήλ, καθώς δέχονται, λόγω της καταγωγής τους, απειλητικά τηλεφωνήματα. Έτσι ο Sasha σε μία απεγνωσμένη προσπάθεια να αποτρέψει την αναχώρηση της αγαπημένης του, προσπαθεί να ανακαλύψει ποιος κρύβεται πίσω από τις απειλές...

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος, ηθοποιός, παραγωγός ταινιών και διευθυντής τηλεοπτικού σταθμού, ο Valeri Todorovski κατάγεται από μία κινηματογραφική οικογένεια: ο πατέρας του Ryoir, είναι ένας από τους βετεράνους του Σοβιετικού σινεμά, βραβευμένος στο Φεστιβάλ της Βενετίας το 1966. Γνωστός στο ελληνικό κοινό από τις ταινίες *Katia Ismailova* και *Η Χώρα των Κουφών* (προβλήθηκαν και οι δύο στην τηλεόραση), ο Valeri Todorovski ανήκει σε μια νέα δυναμική γενιά σκηνοθετών που εμφανίστηκαν στο προσκήνιο την δεκαετία του 90. Η ταινία *Liubov* προβλήθηκε στο Δεκαπενθέμερο των Σκηνοθετών στο Φεστιβάλ των Καννών το 1991 και βραβεύτηκε με το βραβείο της πόλης των Καννών.

Δ.Μ.

«Το θέμα της ταινίας Αγάπη, μου είναι πολύ προσωπικό. Πιστεύω ότι όλοι έχουμε, στις ζωές που ζούμε, κάποια κοινά σημεία: αυτά είναι ο πρώτος έρωτας, η ζήλια, ο χωρισμός, η μοναξιά, η ευτυχία και η απογοήτευση.

Όταν αισθάνθηκα ότι πλησίαζα την ηλικία που κάποιος αρχίζει να ξεχνά την εφηβεία του, συνέλεξα όλες αυτές τις αναμνήσεις μου, για να τις κάνω μια ταινία. Για μένα το πιο λαμπερό παράδειγμα αυτού του είδους κινηματογράφου, είναι η ταινία του Francois Truffaut, *Les quatre cents coups* (Τα Τετρακόσια Χτυπήματα). Είναι μια ταινία που αφορά όλους τους νέους του κόσμου. Υποθέτω ότι ο κύριος λόγος ο οποίος με έκανε να γυρίσω αυτήν την ταινία, είναι μήπως ξεχάσω την εφηβεία, επίσης είναι και η επιθυμία μου να ζήσω, για λίγο ακόμα, τα πάθη εκείνης της εποχής».

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Petr Lutsik

Είναι όπως ο πόλεμος. Μας λένε για όλους αυτούς τους ήρωες του πολέμου, οι οποίοι έκαναν αυτό και εκείνο. Έχουν παράσημα που αποδεικνύουν τις γενναίες πράξεις τους και τα πορτραίτα τους είναι παντού -όμως πόσοι άλλοι είναι σαν και αυτούς και ίσως ακόμα γενναϊότεροι και για τους οποίους κανείς δεν έχει ακούσει τίποτε; Επειδή γι' αυτούς τους ανθρώπους δεν έχει ακουστεί τίποτε, δεν σημαίνει ότι και δεν υπάρχουν.

Θεωρώ τον εαυτό μου έναν συννηθισμένο άνθρωπο, ο οποίος συμβαίνει απλώς να είναι επαγγελματίας σεναριογράφος και σκηνοθέτης. Δεν υπάρχει καμία απολύτως διαφορά ανάμεσα σε μένα και σε κάποιον που δουλεύει σε μία βιομηχανία και κατά κανένα

τρόπο δεν είμαι καλύτερος ή πιο σύνθετος ως άτομο απ' αυτόν. Έχει μέσα του τον ίδιο κόσμο ή το ίδιο χάος με μένα: είναι όπως εγώ, έχει την δικιά του "τρέλα", τον δικό του τρόπο που κοιτάζει τον κόσμο.

Γιατί διάλεξα αγρότες ως κεντρικά πρόσωπα για την ταινία μου; Ο οποιοσδήποτε σήμερα στην Ρωσία γυρίζει ταινίες για γκάνγκστερς, κατασκόπους και τραπεζίτες -όμως πιστεύω ότι αυτοί οι συννηθισμένοι άνθρωποι είναι πολύ πιο ενδιαφέροντες ως χαρακτήρες, ή πιο τρομακτικοί, από οποιονδήποτε γκάνγκστερ, και ήθελα να δείξω ότι ακόμα υπάρχει κάτι ζωντανό στην ψυχή αυτών των ανθρώπων.

Προσπάθησα πραγματικά να κατανοήσω τι ακριβώς συμβαίνει βαθιά μέσα στην ψυχή αυτών των ανθρώπων και να δείξω ότι η αληθινή τους φύση είναι ένα συνδυασμός ευαισθησίας και οργής. Αυτή η ποιότητα υπήρχε πάντα. Νομίζω ότι ο Ντοστογιέφσκι πραγματικά μπέρδεψε τους πάντες σχετικά μ' αυτό το θέμα. Πραγματικά ανακάτεψε τα πάντα. Στην Ρωσία οι άνθρωποι πάντα έπαιρναν αμέσως αποφάσεις. Αν υπάρχει κάτι που πρέπει να κάνουμε, τότε ας το κάνουμε αμέσως: αν υπάρχει πόλεμος, τότε ας πολεμήσουμε και ας μην αμφιβάλλουμε για τις πράξεις μας. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι άνθρωποι είναι ηλίθιοι, αλλά ότι αυτή είναι η αληθινή φύση της ζωής -και είναι γι' αυτό που υπάρχει μια "δυνατή" ποιότητα σ' όλους τους χαρακτήρες της ταινίας μου.

Νομίζω ότι πραγματικά κτύπησα φλέβα με την ταινία μου, ότι ενόχλησα. Ακόμα και στην Ρωσία υπάρχουν άνθρωποι που ηλίθια πιστεύουν ότι όλα έχουν γίνει, ότι όλα είναι εντάξει. Ξεχνάνε ότι οι άνθρωποι είναι ακόμα ζωντανοί και ότι δεν έχουν πει ακόμα την γνώμη τους. Φυσικά υπάρχουν οι επικεφαλείς που χωρίζουν τον κόσμο σε κατηγορίες και τα κανονίζουν τα πάντα: εσύ είσαι ο πρόεδρος, εσύ είσαι ο πρωθυπουργός ή ο τραπεζίτης και εσύ ο ιδιοκτήτης τηλεοπτικών σταθμών. Ωστόσο πέρα απ' αυτούς που αποφασίζουν για τα προηγούμενα, υπάρχουν πολλοί άλλοι οι οποίοι προς το παρόν είναι σιωπηλοί και οι οποίοι οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να δηλώσουν: "Δεν μας ενδιαφέρει τι αποφασίζεται για μας". Αυτό το στοιχείο, αν και δεν είναι άμεσα ορατό αφού κινείται υπογείως, είναι παρόν στη Ρωσία του σήμερα -στην ταινία προσπάθησα ακριβώς να δείξω αυτούς τους ανθρώπους.

(...) Η ταινία μου ενόχλησε στην Ρωσία γιατί ασχολείται με κάτι βαθύτερο, που είναι μη -συνειδητό. Δεν είναι ασυνήθιστο κάποιος να πάρει ένα όπλο και να σκοτώσει ένα τραπεζίτη -όταν όμως απλοί αγρότες βγαίνουν και αναζητούν τους ανθρώπους που πούλησαν την γη από την οποία ζούσαν τότε αυτό είναι ανησυχητικό. Υπάρχει σ' αυτούς μια παράξενη αίσθηση αποφασιστικότητας και δύναμης.

Αποσπάσματα από συνέντευξη του σκηνοθέτη στο site World Socialist Web της Διεθνούς Επιτροπής της 4ης Διεθνούς (17/7/ 1999)

Απόδοση: Δημήτρης Μπάμπας

Σάββατο 11 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 22:30

06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11

06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11

06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11

06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11 06.03.11 11:11:11

**Caffè
Vescovi®**

DAL 1927

**Vescovi,
il caffè è
un'arte**
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΓΕΩ.ΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 249.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ORDINO
www.ordino.gr

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΩΝ BYZANTINΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Το Μουσείο Αρχαίων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μουσικών Οργάνων ιδρύθηκε το 1997 για να φιλοξενήσει 200 και πλέον όργανα τα οποία υπήρξαν ανάμεσα στο 2800 π.Χ μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Η αρχιτεκτονική του χώρου, ο διάκοσμος, τα μουσικά όργανα δημιουργούν μια μοναδική ατμόσφαιρα και προδιαθέτουν τον επισκέπτη να αποδράσει στον κόσμο της Αρχαίας Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής 5000 ετών.

Παράλληλα οι χώροι του Μουσείου, το φουαζέ και το αμφιθέατρο μπορούν να φιλοξενήσουν μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τέχνης, σεμινάρια, συνέδρια, κοκτέϊλς και φιλικές συναντήσεις.

MUSEUM OF ANCIENT GREEK BYZANTINE AND POST BYZANTINE MUSICAL INSTRUMENTS

The Museum of Ancient Greek, Byzantine and Post Byzantine Musical Instruments was established in 1997, in order to give home to over 200 musical instruments, dating from 2800 B.C. until the early 20th century.

The architecture of the halls, the decor, the musical instruments create a unique atmosphere, urging visitors to escape into the 5000 year-old world of Ancient Greek and Post Byzantine Music.

The Museum's halls, foyer and amphitheatre may also be used for music events, festivals, art meetings, seminars, congresses, cocktail parties and friendly gatherings.

ΟΜΙΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατούνη 12-14, 546 25 Θεσσαλονίκη Τηλ. 031 555 263-5
Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Δευτέρα 9:00 - 15:00

PIRAEUS BANK GROUP

12-14, Katouni Str. 546 25 Thessaloniki Tel. 031 555 263-5
Running hours: Daily 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Monday 9:00 - 15:00

FOUNTAIN®

Ηλεκτρικές συσκευές ζεστών ροφημάτων
κατάλληλες για:

- γραφεία
- ινστιτούτα αισθητικής
- κομμωτήρια
- τουριστικά γραφεία
- κυλικεία
- εμπορικά καταστήματα
- νοσοκομεία

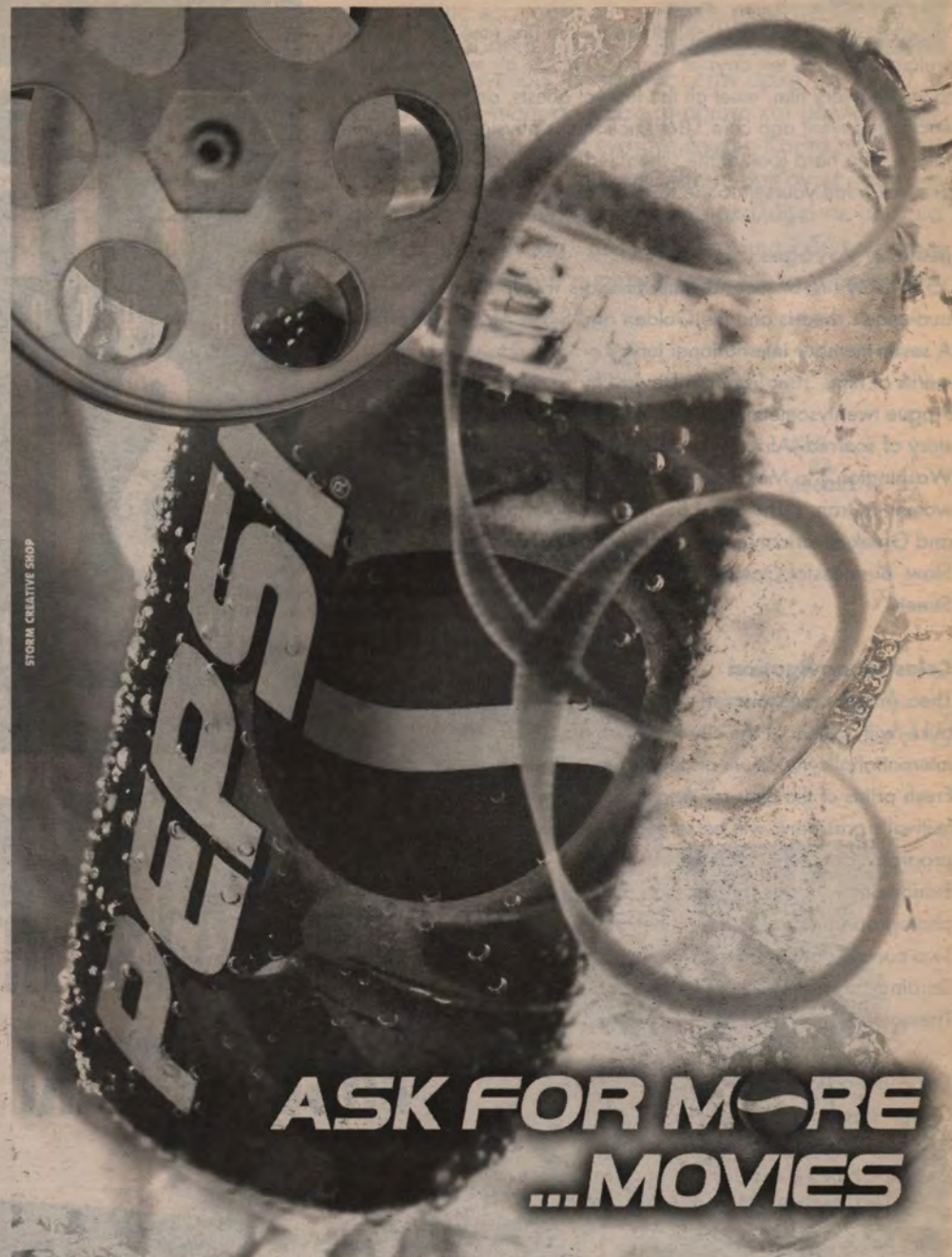
28 διαφορετικές
υπέροχες γεύσεις
(προϊόντα ειδικά παρασκευασμένα
από την NESTLE)

- Ποικιλία
- Ποιότητα
- Ταχύτητα
- Καθαριότητα
- Οικονομία

■ Παράδοση και τροφοδοσία στο χώρο σας
■ Ταχύτατο και πλήρες σερβίς

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΠΑΪΚΟΥ 2, Τ.Κ. 546 25, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 508 114, FAX: 508 115

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	121 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (92 χλμ παραδόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Αύγουστο του 2000)	200 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	265 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	94 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2000	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

From directors to actors, Thessaloniki film buffs to journalists and the Prime Minister, everyone is spending some time this week at the 41st Thessaloniki International Film Festival.

The First Broadcast

Yesterday the events kicked off with an opening ceremony at the restored Olympion Theater, followed by a screening of Tony Gatlif's colourful "Vengo". A music-filled reception trailed the screening, held at Warehouse C. Earlier, Minister of Culture

Theodoros Pangalos spoke to journalists about the government's plans for cinema. Several co-production initiatives are in the works, he pointed out, including the establishment of an office devoted to assisting foreign filmmakers to make films in Greece, and another supporting Cyprus-Greek joint projects. Between November 13th and 15th, filmmakers from 11 countries will be at the festival in a second meeting devoted to Southeastern European co-productions. Pangalos noted that the dream of a Greek film academy is being brought one step closer to reality, with Theo Angelopoulos among those involved in the effort.

Academics in the Mist

Today marks Day One of the International Symposium devoted to Palm D'Or-winning director Theo Angelopoulos. The event starts at 11am, at the Cultural Centre of the Macedonia-Thrace Bank (12-14 Katouni St.). On the agenda are passionate discussions about Angelopoulos' relationship with antiquity, myth, style, history, circles, music, and time travel. Seven 15 minute (ha ha!) presentations are on the program, brought by their authors from Italy, France, Spain and Germany. Audience members will have a chance to share their ideas, before gathering their thoughts on ideologies and utopias for the next day.

The Angelopouloskeepers

Tonight and all week, Warehouse C is the place where Angelopoulos fans can delight in several exhibits documenting

Set and costumes exhibition from Theo Angelopoulos' films

A close up on Theo Angelopoulos in Thessaloniki

director and festival president Theo Angelopoulos' work. At 6pm, six books about the director will be presented by their authors there. Starting at 7.30pm several exhibits open. Let photographers Nikos Panayotopoulos show you the melancholic and poetic side images of "The Suspended Step of the Stork" and Dimitris Sofikitis display the photos he snapped while scouting for locations throughout Greece and the Balkans. Allow Mikes Karapiperis, Yorgos Patsas and Yorgos Ziakas to give you a peek at the impressive set and costume work they did for Angelopoulos. 50 elegant film posters from around will also invite your scrutiny.

The Suspended Step of the Flamenco Dancer

After the serious business of a press conference this afternoon, Tony Gatlif is in for some fun. He and his film "Vengo" (the opening ceremony film) travel to the closeby "Agia Sofia" lodging (formerly Camp Gonou) tonight. The lodging's 1,500 Roma residents have been invited to watch the 7pm screening. Tomorrow night Gatlif's music-filled "Latcho Drom" is on the program.

The Horizon Hunters

A madcap comedy from Iceland - "101 Reykjavik" - will officially launch this year's New Horizons programming. This section of the festival is committed to displaying exciting developments in world cinema. At 8pm, the film by Baltazar Kormakur will be screened. The film is about a 28 year old anti-hero who is devoted to avoiding adulthood at all costs. The title refers to Reykjavik's trendy 101 section, where the film's central figure wastes away his times on conquests and an all-around good time, activities festival-goers may relate to in some abstract way. Yesterday, New Horizons gave a taste of its programming,

showing films as different as Paulo Branco-produced "La Fidelite," Alexander Rogoshkin's "Blockpost," and the Scandinavian "Angels of the Universe." The new works of festival-favorites Ventura Pons and Manoel de Oliveira also were screened.

Voyage to Greece

The young star of "Tzatziki, Mum and the Policeman" will answer all of the press' gruelling questions at 11am today. Directed by Ella Lemhagen, the film is about an 8-year old who's earned the dubious nickname of Tzatziki, because of the tyke's boundless love for Greece. What precipitated this flattering obsession with Greece is his Greek fisherman father...who has no idea he has a son in Sweden. It's a film about kids, that is for kids and adults alike. Recipe for "tzatziki": grind a few cloves of garlic in salt and a few teaspoons of olive oil, and then add well-strained yoghurt and shredded/draind cucumber. Some people prefer pickles.

The Press Conference Reconstitution

Good news for avid cinephiles who want in on the festival action. This year the festival's zzz....zesty press conferences will be open to the public! That's right, just find a schedule and grab a coffee like everybody else trying to wake up after nights enjoying Thessaloniki. Settle into the first row - with filmmakers and stars in front of you - and be the one asking all the really tough questions.

Harvey's Gaze

Harvey Keitel may be a busy man, but like you he's found it impossible to stay away from the lure of the 41st International Thessaloniki Film Festival. He arrives tomorrow for only 24 hours, capped off by a rare public appearance at the presentation of "Ulysses' Gaze," the film which has linked him Theo Angelopoulos for eternity and a day.

Quote/unquote:

"This is not the Temple of Jerusalem, and I'm not some kind of Christ Figure." -Minister of Culture, Theodoros Pangalos, in a press conference yesterday, discussing whether the new Provlita facilities should be used for commercial purposes.

Angelike Cont

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 75 ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΟΦΙΛΙΔΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

